

Warszawa, dnia 29 czerwca 2018 r.

Poz. 1269

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 czerwca 2018 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o odnawialnych źródłach energii

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2017 r. sygn. akt K 16/15 (Dz. U. poz. 1213),
- 2) ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 1593),
- 3) ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2018 r. poz. 9),
- 4) ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 650),
- 5) ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. poz. 1000)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 5 czerwca 2018 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 1593), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 2) art. 101 i art. 107 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2018 r. poz. 9), które stanowią:

„Art. 101. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 89 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 89, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane w tym okresie.”

„Art. 107. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 3) art. 196 ust. 1, art. 233 i art. 236 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 650), które stanowią:

Art. 196. „1. Do postępowań w sprawach przedsiębiorców wszczętych na podstawie przepisów dotychczasowych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.”

„Art. 233. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 152 ustawy zmienianej w art. 163 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 152 ustawy zmienianej w art. 163, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.”

„Art. 236. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 184, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2018 r.;
 - 2) art. 185, który wchodzi w życie z dniem 11 lipca 2019 r.;
 - 3) art. 188, który wchodzi w życie z dniem 1 października 2018 r.”;
- 4) odnośników nr 1 i nr 2 oraz art. 158–165, art. 171, art. 175 i art. 176 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. poz. 1000), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

²⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającą decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW.”

„Art. 158. 1. Osoba pełniąca w dniu 24 maja 2018 r. funkcję administratora bezpieczeństwa informacji, o którym mowa w ustawie uchylanej w art. 175, staje się inspektorem ochrony danych i pełni swoją funkcję do dnia 1 września 2018 r., chyba że przed tym dniem administrator zawiadomi Prezesa Urzędu o wyznaczeniu innej osoby na inspektora ochrony danych, w sposób określony w art. 10 ust. 1.

2. Osoba, która stała się inspektorem ochrony danych na podstawie ust. 1, pełni swoją funkcję także po dniu 1 września 2018 r., jeżeli do tego dnia administrator zawiadomi Prezesa Urzędu o jej wyznaczeniu w sposób określony w art. 10 ust. 1.

3. Osoba, o której mowa w ust. 1, może zostać odwołana przez administratora bez zawiadomienia Prezesa Urzędu o wyznaczeniu innej osoby na inspektora ochrony danych, w przypadku gdy administrator nie jest obowiązany do wyznaczenia inspektora ochrony danych.

4. Administrator, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie powołał administratora bezpieczeństwa informacji, o którym mowa w ustawie uchylanej w art. 175, jest obowiązany do wyznaczenia inspektora ochrony danych na podstawie art. 37 rozporządzenia 2016/679 i zawiadomienia Prezesa Urzędu o jego wyznaczeniu, w terminie do dnia 31 lipca 2018 r.

5. Podmiot przetwarzający, obowiązany do wyznaczenia inspektora ochrony danych na podstawie art. 37 rozporządzenia 2016/679, wyznacza inspektora ochrony danych i zawiadamia Prezesa Urzędu o jego wyznaczeniu, w sposób określony w art. 10 ust. 1, w terminie do dnia 31 lipca 2018 r.

Art. 159. 1. Do kontroli wszczętych na podstawie ustawy uchylanej w art. 175 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Upoważnienia oraz legitymacje służbowe wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność do czasu zakończenia kontroli, o których mowa w ust. 1.

Art. 160. 1. Postępowania prowadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są przez Prezesa Urzędu.

2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, prowadzi się na podstawie ustawy uchylanej w art. 175, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650).

3. Czynności dokonane w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, pozostają skuteczne.

4. Postępowania prowadzone na podstawie rozdziału 6 ustawy uchylanej w art. 175 umarza się. Decyzji o umorzeniu postępowania nie wydaje się.

Art. 161. Podmiot, do którego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostało skierowane wystąpienie lub wnioski, o którym mowa w art. 19a ustawy uchylanej w art. 175, jest obowiązany przekazać Prezesowi Urzędu odpowiedź na wystąpienie lub wnioski w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 162. 1. W przypadku postępowań egzekucyjnych prowadzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wierzycielem staje się Prezes Urzędu.

2. Czynności dokonane przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, pozostają skuteczne.

Art. 163. W postępowaniach egzekucyjnych wszczętych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 110 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wysłane upomnienia, tytuły wykonawcze, postanowienia zawierające stanowisko Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oraz inne czynności dokonane przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, jako wierzyciela, pozostają skuteczne.

Art. 164. Postępowania w sprawie stanowiska Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, jako wierzyciela, wszczęte na podstawie art. 34 ustawy zmienianej w art. 110 i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone przez Prezesa Urzędu.

Art. 165. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22a ustawy uchylanej w art. 175 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 47 niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.”

„Art. 171. 1. W sprawach sądowych, sądownoadministracyjnych lub administracyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których stroną lub uczestnikiem był Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stroną lub uczestnikiem staje się Prezes Urzędu.

2. W sprawach sądowych, sądownoadministracyjnych lub administracyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których stroną lub uczestnikiem było Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stroną lub uczestnikiem staje się Urząd.”

„Art. 175. Traci moc ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 oraz z 2018 r. poz. 138 i 723) z wyjątkiem art. 1, art. 2, art. 3 ust. 1, art. 4–7, art. 14–22, art. 23–28, art. 31 oraz rozdziałów 4, 5 i 7, które zachowują moc w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w celu rozpoznawania, zapobiegania, wykrywania i zwalczania czynów zabronionych, prowadzenia postępowań w sprawach dotyczących tych czynów oraz wykonywania orzeczeń w nich wydanych, kar porządkowych i środków przymusu w zakresie określonym w przepisach stanowiących podstawę działania służb i organów uprawnionych do realizacji zadań w tym zakresie, w terminie do dnia wejścia w życie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającą decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 89).

Art. 176. Ustawa wchodzi w życie z dniem 25 maja 2018 r.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 7 czerwca 2018 r. (poz. 1269)

USTAWA

z dnia 20 lutego 2015 r.

o odnawialnych źródłach energii¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania:
 - a) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
 - b) biogazu rolniczego
– w instalacjach odnawialnego źródła energii,
 - c) biopłynów;
- 2) mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie:
 - a) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
 - b) biogazu rolniczego,
 - c) ciepła
– w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 3) zasady wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 4) zasady realizacji krajowego planu działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych;
- 5) warunki i tryb certyfikowania instalatorów mikroinstalacji, małych instalacji i instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW oraz akredytowania organizatorów szkoleń;
- 6) zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów inwestycyjnych.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w transporcie w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, 624 i 2290 oraz z 2018 r. poz. 650), zwanej dalej „ustawą o biokomponentach i biopaliwach ciekłych”, z wyłączeniem przepisów rozdziału 6.

3. Do przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, 650, 685, 771 i 1000), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”.

4. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz. Urz. UE L 315 z 14.11.2012, str. 1);
- 3) dyrektywę Rady 2013/18/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 230).

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) biogaz – gaz uzyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 2) biogaz rolniczy – gaz otrzymywany w procesie fermentacji metanowej surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, lub biomasy roślinnej zebranej z terenów innych niż zaewidencjonowane jako rolne lub leśne, z wyłączeniem biogazu pozyskanego z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 3) biomasa – stałe lub ciekłe substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej i leśnej oraz przemysłu przetwarzającego ich produkty, oraz ziarna zbóż niespełniające wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym określonych w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2009, str. 1, z późn. zm.) i ziarna zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;
- 3a) biomasa lokalna – biomasę pochodzącą z upraw energetycznych, a także odpady lub pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, zboża inne niż pełnowartościowe, pozyskane w sposób zrównoważony, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 119;
- 4) biopłyny – ciekłe paliwa dla celów energetycznych innych niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, wytworzone z biomasy lub ziaren zbóż pełnowartościowych, wykorzystywane w instalacjach spełniających wymagania w zakresie standardów emisyjnych, o ile takie standardy zostały określone na podstawie przepisów o ochronie środowiska;
- 5) dedykowana instalacja spalania biomasy – instalację odnawialnego źródła energii, w której są spalane wyłącznie biomasa, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny albo biomasa, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny i paliwo pomocnicze;
- 6) dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego – instalację spalania wielopaliwowego, w której udział liczony według wartości energetycznej biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego jest większy niż 15% w łącznej wartości energetycznej wszystkich spalonych paliw zużytych do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła w tej instalacji w okresie rozliczeniowym określonym we wniosku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, albo w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 83 ust. 2, o ile instalacja ta:
 - a) jest wyposażona w odrębne linie technologiczne służące do transportu do komory paleniskowej biomasy, biopłynu, biogazu lub biogazu rolniczego lub
 - b) wykorzystuje technologię fluidalną przeznaczoną do spalania odpadów przemysłowych wspólnie z paliwami kopalnymi lub paliwami powstałymi z ich przetworzenia oraz z biomasą, biopłynem, biogazem lub z biogazem rolniczym;
- 7) (uchylony)
- 7a) drewno energetyczne – surowiec drzewny, który ze względu na cechy jakościowo-wymiarowe i fizykochemiczne posiada obniżoną wartość techniczną i użytkową uniemożliwiającą jego przemysłowe wykorzystanie;
- 8) dystrybucja – dystrybucję w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 9) energia aerotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym magazynowaną w postaci ciepła w powietrzu na danym terenie;
- 10) energia geotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym skumulowaną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi;
- 11) energia hydrotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym skumulowaną w postaci ciepła w wodach powierzchniowych;
- 11a) hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii – zespół co najmniej dwóch instalacji odnawialnych źródeł energii, wykorzystujących wyłącznie odnawialne źródła energii, różniących się charakterystyką dyspozycyjności wytwarzanej energii i tworzących w wyniku połączenia spójny funkcjonalnie i obszarowo zestaw zapewniający odbiorcy stały dostęp do energii elektrycznej stosownie do wymagań jakościowych określonych w przepisach prawa energetycznego; taki zespół instalacji może być też wspomagany magazynem energii wytworzonej z tego zespołu i wówczas oddawana z niego energia elektryczna jest traktowana jako energia z odnawialnego źródła energii;

- 12) hydroenergia – energię spadku śródlądowych wód powierzchniowych, z wyłączeniem energii uzyskiwanej z pracy pompowej w elektrowniach szczytowo-pompowych lub elektrowniach wodnych z członem pompowym;
- 13) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację stanowiącą wyodrębniony zespół:
 - a) urządzeń służących do wytwarzania energii i wyprowadzania mocy, w których energia elektryczna lub ciepło są wytwarzane z odnawialnych źródeł energii, lub
 - b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego– a także połączony z tym zespołem magazyn energii, w tym magazyn biogazu rolniczego;
- 14) instalacja termicznego przekształcania odpadów – instalację odnawialnego źródła energii będącą spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 992 i 1000), w której część wytwarzanej energii elektrycznej i ciepła pochodzi z ulegającej biodegradacji części odpadów przemysłowych lub komunalnych, pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;
- 15) instalacja spalania wielopaliwowego – instalację odnawialnego źródła energii, w której energia elektryczna lub ciepło są wytwarzane z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego spalanych wspólnie z innymi paliwami;
- 15a) klastr energii – cywilnoprawne porozumienie, w skład którego mogą wchodzić osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki naukowe, instytuty badawcze lub jednostki samorządu terytorialnego, dotyczące wytwarzania i równoważenia zapotrzebowania, dystrybucji lub obrotu energią z odnawialnych źródeł energii lub z innych źródeł lub paliw, w ramach sieci dystrybucyjnej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV, na obszarze działania tego klastra nieprzekraczającym granic jednego powiatu w rozumieniu ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 995 i 1000) lub 5 gmin w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 i 1000); klastr energii reprezentuje koordynator, którym jest powołana w tym celu spółdzielnia, stowarzyszenie, fundacja lub wskazany w porozumieniu cywilnoprawnym dowolny członek klastra energii, zwany dalej „koordynatorem klastra energii”;
- 16) końcowe zużycie energii brutto – nośniki energii dostarczone do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwu domowemu, sektorowi usługowemu, w tym sektorowi świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, łącznie ze:
 - a) zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny na wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła,
 - b) stratami energii elektrycznej i ciepła powstającymi podczas ich przesyłania i dystrybucji;
- 17) magazyn energii – wyodrębnione urządzenie lub zespół urządzeń służących do przechowywania energii w dowolnej postaci, niepowodujących emisji będących obciążeniem dla środowiska, w sposób pozwalający co najmniej na jej częściowe odzyskanie;
- 18) mała instalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 40 kW i nie większej niż 200 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu większej niż 120 kW i nie większej niż 600 kW;
- 19) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 40 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 120 kW;
- 20) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 21) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 22) odnawialne źródło energii – odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów;
- 23) operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 24) operator systemu dystrybucyjnego gazowego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

- 25) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego – operatora systemu przesyłowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 26) paliwo gazowe – paliwo gazowe w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 27) paliwo pomocnicze – paliwo inne niż biomasa, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy stosowane wyłącznie do uruchomienia instalacji odnawialnego źródła energii, w której zastosowane zabezpieczenia techniczne uniemożliwiają wytwarzanie z niego energii elektrycznej;
- 27a)²⁾ prosument – odbiorcę końcowego dokonującego zakupu energii elektrycznej na podstawie umowy kompleksowej, wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji w celu jej zużycia na potrzeby własne, niezwiązane z wykonywaną działalnością gospodarczą regulowaną ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646), zwaną dalej „ustawą – Prawo przedsiębiorców”;
- 28) przedsiębiorstwo energetyczne – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 29) przesyłanie – przesyłanie w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 30) rozruch technologiczny – pracę instalacji odnawialnego źródła energii mającą na celu wyłącznie przeprowadzenie prób i testów umożliwiających końcowy odbiór tej instalacji;
- 31) sieci – sieci w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 32) sieć dystrybucyjna – sieć dystrybucyjną w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 33) sieć przesyłowa – sieć przesyłową w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 33a) spółdzielnia energetyczna – spółdzielnię w rozumieniu ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1560 i 1596), której przedmiotem działalności jest wytwarzanie:
 - a) energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 10 MW lub
 - b) biogazu w instalacjach odnawialnego źródła energii o rocznej wydajności nie większej niż 40 mln m³ lub
 - c) ciepła w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy osiągalnej w skojarzeniu nie większej niż 30 MW_t– i równoważenie zapotrzebowania, dystrybucji lub obrotu energii elektrycznej, biogazu lub ciepła na potrzeby własne spółdzielni energetycznej i jej członków, przyłączonych do zdefiniowanej obszarowo sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej o napięciu niższym niż 110 kV lub dystrybucyjnej gazowej lub sieci ciepłowniczej, na obszarze gmin wiejskich lub miejsko-wiejskich w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej;
- 34) układ hybrydowy – instalację odnawialnego źródła energii, wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła są wykorzystywane nośniki energii wytwarzane oddzielnie z odnawialnych źródeł energii, z możliwością wykorzystania paliwa pomocniczego, i ze źródeł energii innych niż odnawialne, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła;
- 35) układ rozdzielony – układ urządzeń służący do wytwarzania energii elektrycznej albo ciepła w odrębnych procesach technologicznych;
- 35a) umowa kompleksowa – umowę kompleksową w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 36) wartość początkowa – wartość początkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395, 398 i 650);
- 37) wyłączna strefa ekonomiczna – obszar wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2205 oraz z 2018 r. poz. 317);
- 38) wysokosprawna kogeneracja – wysokosprawną kogenerację w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 650), która weszła w życie z dniem 30 kwietnia 2018 r.

- 39) wytwórca – podmiot, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wytwarzający energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzający biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyłącznej strefie ekonomicznej;
- 40) zboża pełnowartościowe – ziarna zbóż spełniające wymagania jakościowe dla zbóż w zakupie interwencyjnym określone w art. 7 rozporządzenia wymienionego w pkt 3, które podlegają zakupowi interwencyjnemu.

Art. 3. Podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wymaga uzyskania koncesji na zasadach i warunkach określonych w ustawie – Prawo energetyczne, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej:

- 1) w mikroinstalacji;
- 2) w małej instalacji;
- 3) z biogazu rolniczego;
- 4) wyłącznie z biopłynów.

Rozdział 2

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji oraz małej instalacji, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego lub z biopłynów

Art. 4. 1. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej przez prosumenta do sieci elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w stosunku ilościowym 1 do 0,7 z wyjątkiem mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 10 kW, dla których ten stosunek ilościowy wynosi 1 do 0,8.

2. Rozliczenia ilości energii, o której mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie wskazań urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego dla danej mikroinstalacji.

3. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z sieci przez prosumenta, na podstawie wskazań urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego dla danej mikroinstalacji, po uzyskaniu danych pomiarowych od operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, przekazanych przez tego operatora w taki sposób aby ilość wprowadzonej i pobranej przez prosumenta energii była rozliczona po wcześniejszym sumarycznym bilansowaniu ilości energii z wszystkich faz dla trójfazowych mikroinstalacji.

4. Od ilości rozliczonej energii elektrycznej, w sposób, o którym mowa w ust. 1, prosument nie uiszcza:

- 1) na rzecz sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, opłat z tytułu jej rozliczenia;
- 2) opłat za usługę dystrybucji, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej przez prosumenta; opłaty te są uiszczane przez sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, wobec operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączona jest mikroinstalacja.

5. Rozliczeniu podlega energia elektryczna wprowadzona do sieci nie wcześniej niż na 365 dni przed dniem dokonania odczytu rozliczeniowego w bieżącym okresie rozliczeniowym. Jako datę wprowadzenia energii elektrycznej do sieci w danym okresie rozliczeniowym przyjmuje się datę odczytu rozliczeniowego, na podstawie którego określana jest ilość energii elektrycznej wprowadzonej w całym okresie rozliczeniowym.

6. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, informuje prosumenta o ilości rozliczonej energii, o której mowa w ust. 1, zgodnie z okresami rozliczeniowymi przyjętymi w umowie kompleksowej.

7. W zakresie nieuregulowanym ustawą do rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku prosumenta będącego konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025) stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.

8.³⁾ Wytwarzanie i wprowadzanie do sieci energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

9. Wprowadzanie energii elektrycznej do sieci, a także pobieranie tej energii z sieci, o których mowa w ust. 1, nie są świadczeniem usług ani sprzedażą w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 86 i 650).

10. Pobrana energia podlegająca rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1, jest zużyciem energii wyprodukowanej przez danego prosumenta w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, z późn. zm.⁴⁾).

11. Nadwyżką ilości energii elektrycznej wprowadzonej przez prosumenta do sieci wobec ilości energii pobranej przez niego z tej sieci dysponuje sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w celu pokrycia kosztów rozliczenia, w tym opłat, o których mowa w ust. 4.

12. Nadwyżka ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 11, nie stanowi przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036).

Art. 5. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący:

- 1) prosumentem,
- 2)⁵⁾ przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców

– informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie przyłączenia mikroinstalacji, lokalizacji przyłączenia mikroinstalacji, rodzaju odnawialnego źródła energii użytego w tej mikroinstalacji oraz mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja, o:

- 1) zmianie rodzaju odnawialnego źródła energii użytego w mikroinstalacji lub jej mocy zainstalowanej elektrycznej – w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych;
- 2) zawieszeniu trwającym od 30 dni do 24 miesięcy lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji – w terminie 45 dni od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji.

Art. 6. (uchylony)

Art. 7.⁶⁾ Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie małych instalacji”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w małej instalacji”.

Art. 8. 1. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, zwany dalej „Prezesem URE”.

2. Prezes URE dokonuje wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji.

Art. 9. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji jest obowiązany:

- 1) posiadać dokumenty potwierdzające tytuł prawny do:
 - a) obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie małych instalacji,
 - b) małej instalacji;
- 2) posiadać zawartą umowę o przyłączenie małej instalacji do sieci;
- 3) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 60, 937 i 2216 oraz z 2018 r. poz. 137, 317, 650 i 1039.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 4) nie wykorzystywać podczas wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji paliw kopalnych lub paliw powstających z ich przetworzenia, lub biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów, do których dodano substancje niebędące biomasą, biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami zwiększające ich wartość opałową;
- 5) prowadzić dokumentację dotyczącą łącznej ilości:
 - a) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji,
 - b) energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
 - c) zużytych paliw do wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji oraz rodzaju tych paliw,
 - d) energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym;
- 6) posiadać dokumentację potwierdzającą datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w małej instalacji lub jej wytworzenia po modernizacji tej instalacji oraz datę zakończenia jej modernizacji;
- 7) przekazywać Prezesowi URE sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 5, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału;
- 8) przekazywać Prezesowi URE informacje, o których mowa w pkt 6, w terminie 30 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w małej instalacji lub jej wytworzenia po modernizacji tej instalacji oraz od dnia zakończenia jej modernizacji.

2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, biorąc pod uwagę zakres danych wskazanych w ust. 1 pkt 5 oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 10. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby, adresu i inne dane teleadresowe;
- 2)⁷⁾ numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;
- 3) numer wpisu wytwórcy we właściwym rejestrze;
- 4) dane osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, jej adres lub numer telefonu – w przypadku, gdy taka osoba została wyznaczona przez wytwórcę;
- 5) określenie rodzaju i zakresu wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji oraz miejsca lub miejsc i przewidywanej daty rozpoczęcia jej wykonywania;
- 6) opis małej instalacji, w szczególności określenie jej rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) niezaleganiu z uiszczaniem podatków, opłat oraz składek na ubezpieczenie społeczne;
- 2) zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji określone w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i spełniam warunki określone w art. 9 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

4. W przypadku gdy:

- 1) wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, lub
 - 2) do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie dołączono oświadczeń określonych w ust. 2
- Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

5. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, biorąc pod uwagę zakres przekazywanych danych oraz konieczność ujednoczenia formy ich przekazywania.

Art. 11. 1. Do rejestru wytwórców energii w małej instalacji wpisuje się dane, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1–3 i 5.

2. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.

3. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji jest jawny.

4.⁸⁾ Prezes URE prostuje z urzędu wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 11a.⁹⁾ 1. Prezes URE jest obowiązany dokonać wpisu wytwórcy do rejestru wytwórców energii w małej instalacji w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniami, o których mowa w art. 10 ust. 2.

2. Jeżeli Prezes URE nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, wytwórca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy Prezes URE wezwał wytwórcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

3. Prezes URE wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.

Art. 12. 1. Wtwórca wpisany do rejestru wytwórców energii w małej instalacji pisemnie informuje Prezesa URE o:

- 1) zmianie danych zawartych w tym rejestrze,
 - 2) zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji
- w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes URE dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji.

Art. 13. Prezes URE, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 2)¹⁰⁾ w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji wytwórcę wykreślono z tego rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 14 ust. 1.

Art. 14. 1.¹¹⁾ Prezes URE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 1 lub 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
- 2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lub 2;
- 3) nieusunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1–3 i 6, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE;
- 4) naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 4 i 5.

⁸⁾ Dodany przez art. 163 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁹⁾ Dodany przez art. 163 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 163 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹¹⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 163 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2.¹²⁾ Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 3 Prezes URE wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Art. 15. 1.¹⁰⁾ W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, Prezes URE z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji.

2.¹⁰⁾ Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, którego wykreślono z rejestru wytwórców energii w małej instalacji, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1.

2a.¹³⁾ Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wytwórcy, który wykonywał działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji bez wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 11a ust. 2.

3.¹⁰⁾ W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, Prezes URE informuje sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, o wykreśleniu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji.

Art. 16. 1.¹⁰⁾ Od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, wytwórcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155, z późn. zm.¹⁴⁾), zwanej dalej „ustawą – Kodeks postępowania cywilnego”, o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

3. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 16a.¹⁵⁾ Prezes URE wykreśla wytwórcę z rejestru wytwórców energii w małej instalacji na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie wytwórcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 17. 1. Na podstawie:

- 1) danych zawartych w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji,
- 2) sprawozdań, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7,
- 3) informacji, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 8

– Prezes URE sporządza zbiorczy raport roczny.

2. Zbiorczy raport roczny zawiera:

- 1) wykaz wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji;
- 2) informację o łącznej ilości energii elektrycznej:
 - a) wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji,
 - b) sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub w małej instalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej.

3. Prezes URE:

- 1) przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw energii, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku sprawozdawczym;
- 2) udostępnia zbiorczy raport roczny w Biuletynie Informacji Publicznej URE, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 18. 1.¹⁶⁾ W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.

¹²⁾ Dodany przez art. 163 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹³⁾ Dodany przez art. 163 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2491 oraz z 2018 r. poz. 5, 138, 398, 416, 650, 730, 756, 770, 771, 1000 i 1009.

¹⁵⁾ Dodany przez art. 163 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 7 oraz w art. 9, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Rozdział 3

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego lub biopłynów oraz wytwarzania biogazu rolniczego lub biopłynów

Art. 18a. Przepisy art. 4 i art. 5 stosuje się do prosumentów wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego.

Art. 19. 1. Wytwórca biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii o rocznej wydajności biogazu rolniczego do 160 tys. m³, zwanej dalej „mikroinstalacją biogazu rolniczego”, lub wytwórca energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji będący osobą fizyczną wpisaną do ewidencji producentów, o której mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, może sprzedać:

- 1) energię elektryczną lub ciepło wytworzone z biogazu rolniczego w mikroinstalacji;
- 2) biogaz rolniczy wytworzony w mikroinstalacji biogazu rolniczego.

2.¹⁷⁾ Wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej, ciepła lub biogazu rolniczego w mikroinstalacjach, o których mowa w ust. 1, stanowi działalność wytwórczą w rolnictwie w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Art. 20. 1. Wytwórca, o którym mowa w art. 19 ust. 1, lub wytwórca będący przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, wykonujący działalność, o której mowa w art. 19 ust. 1, nie później niż na 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji lub mikroinstalacji biogazu rolniczego do sieci dystrybucyjnej, pisemnie informują operatora systemu dystrybucyjnego.¹⁸⁾

- 1) elektroenergetycznego, w przypadku gdy do jego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o planowanym terminie jej przyłączenia, planowanej lokalizacji oraz rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji;
- 2) gazowego, w przypadku gdy do jego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja biogazu rolniczego, o planowanym terminie jej przyłączenia, planowanej lokalizacji oraz maksymalnej rocznej wydajności tej mikroinstalacji.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, którego mikroinstalacja jest przyłączona do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest obowiązany informować tego operatora o:

- 1) zmianie mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji – w terminie 14 dni od dnia zmiany;
- 2) zawieszeniu trwającym od 30 dni do 24 miesięcy lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej w mikroinstalacji – w terminie 45 dni od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej;
- 3) terminie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w mikroinstalacji – w terminie 14 dni od dnia jej wytworzenia.

3. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, którego mikroinstalacja biogazu rolniczego jest przyłączona do sieci operatora systemu dystrybucyjnego gazowego jest obowiązany informować tego operatora o:

- 1) zmianie maksymalnej rocznej wydajności mikroinstalacji biogazu rolniczego – w terminie 14 dni od dnia zmiany;
- 2) zawieszeniu trwającym od 30 dni do 24 miesięcy lub zakończeniu wytwarzania biogazu rolniczego w mikroinstalacji biogazu rolniczego – w terminie 45 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania biogazu rolniczego.

Art. 21. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazuje Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwanemu dalej „Dyrektorem Generalnym KOWR”, odpowiednio informacje o:

- 1) wytwórcach energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji albo
- 2) wytwórcach biogazu rolniczego,
- 3) lokalizacji i rodzaju mikroinstalacji i jej mocy zainstalowanej elektrycznej albo
- 4) rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, przyłączonych do jego sieci

– w terminie 14 dni od dnia ich przyłączenia.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁸⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazują Dyrektorowi Generalnemu KOWR informacje o:

- 1) zmianie danych, o których mowa w ust. 1,
- 2) odłączeniu mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii od jego sieci dystrybucyjnej

– w terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o zmianie tych danych albo od dnia ich odłączenia od sieci dystrybucyjnej.

Art. 22. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego, do których sieci została przyłączona instalacja, o której mowa w art. 20 ust. 1, przekazują Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdania kwartalne zawierające informacje dotyczące:

- 1) odpowiednio ilości energii elektrycznej albo biogazu rolniczego wytworzonej przez poszczególnych wytwórców,
- 2) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z biogazu rolniczego w poszczególnych mikroinstalacjach i wprowadzona do jego sieci dystrybucyjnej – w przypadku wytwórców energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
- 3) ilości biogazu rolniczego wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej gazowej – w przypadku wytwórców biogazu rolniczego,
- 4) wykazu odpowiednio wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji albo wytwórców biogazu rolniczego

– w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału.

2. Na podstawie sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR, w terminie 75 dni od dnia zakończenia kwartału, sporządza zbiorczy raport, który zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 22a. Przepisów art. 20–22 nie stosuje się do prosumentów wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego.

Art. 23. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

- 1) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja biogazu rolniczego,
- 2) energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach innych niż mikroinstalacja

– zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biogazu rolniczego”.¹⁹⁾

Art. 24. 1. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego prowadzi Dyrektor Generalny KOWR.

2. Dyrektor Generalny KOWR dokonuje wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

3. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego oraz wytwórca realizujący lub planujący realizację projektów inwestycyjnych dotyczących instalacji odnawialnego źródła energii, w której energia elektryczna będzie wytwarzana z biogazu rolniczego:

- 1) wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującym rozporządzenie Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 84 z 20.03.2014, str. 61);
- 2) przekazują Dyrektorowi Generalnemu KOWR informacje dotyczące infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 20 MW.

Art. 25. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego jest obowiązany:

- 1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu rolniczego;
- 2) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie tej działalności gospodarczej;

¹⁹⁾ Część wspólna w brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 3) wykorzystywać wyłącznie substraty wymienione w art. 2 pkt 2;
- 4) prowadzić dokumentację dotyczącą:
 - a) ilości oraz rodzaju wszystkich substratów wykorzystanych do wytworzenia biogazu rolniczego lub do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
 - b) łącznej ilości wytworzonego biogazu rolniczego, z wyszczególnieniem ilości biogazu rolniczego wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej gazowej, wykorzystanej do wytworzenia energii elektrycznej w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym lub wykorzystanej w inny sposób,
 - c) ilości energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym,
 - d) ilości energii elektrycznej sprzedanej, w tym ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z biogazu rolniczego i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
 - e) ilości produktu ubocznego powstałego w wyniku wytworzenia biogazu rolniczego;
- 5) posiadać dokumentację potwierdzającą datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo biogazu rolniczego w danej instalacji odnawialnego źródła energii lub datę modernizacji tej instalacji;
- 6) przekazywać Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału.
- 7) (uchylony)

Art. 26. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu;
- 2)²⁰⁾ numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;
- 3) numer wpisu wytwórcy we właściwym rejestrze;
- 4) określenie:
 - a) rodzaju i zakresu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego oraz miejsca lub miejsc jej wykonywania,
 - b) rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której jest wytwarzany biogaz rolniczy, mierzonej w m³/rok lub łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, w której jest wytwarzana energia elektryczna z biogazu rolniczego.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) niezaleganiu z uiszczaniem podatków, opłat oraz składek na ubezpieczenie społeczne;
- 2) zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 25 pkt 1 i 2, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego określone w art. 25 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i spełniam warunki określone w art. 25 pkt 1 i 2.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

4. W przypadku gdy:

- 1) wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, lub
- 2) do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie dołączono oświadczeń określonych w ust. 2

– Dyrektor Generalny KOWR niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się do wniosku o zmianę danych zawartych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego.

Art. 27. 1. Do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wpisuje się dane, o których mowa w art. 26 ust. 1.

2. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.

3. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego jest jawny.

4.²¹⁾ Dyrektor Generalny KOWR prostuje z urzędu wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 27a.²²⁾ 1. Dyrektor Generalny KOWR jest obowiązany dokonać wpisu wytwórcy do rejestru wytwórców biogazu rolniczego w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniami, o których mowa w art. 26 ust. 2.

2. Jeżeli Dyrektor Generalny KOWR nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, wytwórca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy Dyrektor Generalny KOWR wezwał wytwórcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

3. Dyrektor Generalny KOWR wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.

Art. 28. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców biogazu rolniczego pisemnie informuje Dyrektora Generalnego KOWR o:

- 1) zmianie danych zawartych w tym rejestrze,
- 2) zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego

– w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego.

3. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje Prezesowi URE informacje o:

- 1) zmianie dokonanej w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego – w terminie 7 dni od dnia dokonania tej zmiany;
- 2) wykorzystywaniu substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 2 – niezwłocznie po uzyskaniu takich informacji.

Art. 29. Dyrektor Generalny KOWR, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego;
- 2)²³⁾ w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wytwórcę wykreślono z tego rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 30 ust. 1.

Art. 30. 1.²⁴⁾ Dyrektor Generalny KOWR wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1 lub 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
- 2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 25 pkt 1, 4 lub 5;

²¹⁾ Dodany przez art. 163 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²²⁾ Dodany przez art. 163 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁴⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 163 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 3) nieusunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 25 pkt 1, 2 i 6, w terminie wyznaczonym przez Dyrektora Generalnego KOWR;
- 4) naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 25 pkt 3–5.

2.²⁵⁾ Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3.²⁵⁾ Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 3 Dyrektor Generalny KOWR wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Art. 31.²⁶⁾ 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego.

2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, wobec którego wydano decyzję, o której mowa w art. 30 ust. 1, może uzyskać wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR informuje sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, o wykreśleniu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji.

Art. 31a.²⁷⁾ Dyrektor Generalny KOWR wykreśla wytwórcę z rejestru wytwórców biogazu rolniczego na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie wytwórcy lub uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 32. 1. Na podstawie:

- 1) danych zawartych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego,
- 2) sprawozdań, o których mowa w art. 22 ust. 1 oraz w art. 25 pkt 6

– Dyrektor Generalny KOWR sporządza zbiorczy raport roczny.

2. Zbiorczy raport roczny zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 i art. 25 pkt 4;
- 2) wykaz wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

3. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 33. 1. Dyrektor Generalny KOWR może przeprowadzić kontrolę wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego.

2. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa na podstawie pisemnego upoważnienia Dyrektora Generalnego KOWR oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

3. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu rolniczego;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

4. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który zawiera także wnioski i zalecenia oraz informację o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści. Termin do złożenia zastrzeżeń wynosi nie mniej niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

5. Przeprowadzający kontrolę zamieszcza w protokole adnotację o odmowie podpisania protokołu przez kontrolowanego.

6. Dyrektor Generalny KOWR może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

²⁵⁾ Dodany przez art. 163 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁷⁾ Dodany przez art. 163 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 34. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

- 1) biopłynów,
- 2) energii elektrycznej wyłącznie z biopłynów w instalacjach odnawialnego źródła energii

– zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biopłynów”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biopłynów, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biopłynów”.²⁸⁾

2. Rejestr wytwórców biopłynów prowadzi Dyrektor Generalny KOWR.

3. Dyrektor Generalny KOWR dokonuje wpisu do rejestru wytwórców biopłynów na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biopłynów.

Art. 35. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biopłynów jest obowiązany:

- 1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biopłynów;
- 2) dysponować odpowiednimi obiektami budowlanymi i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie tej działalności gospodarczej;
- 3) wykorzystywać wyłącznie biomasę lub ziarna zbóż pełnowartościowych;
- 4) prowadzić dokumentację dotyczącą:
 - a) ilości oraz rodzaju biomasy lub ziaren zbóż pełnowartościowych, wykorzystanych do wytworzenia biopłynów,
 - b) ilości i rodzaju wytworzonych biopłynów,
 - c) ilości energii elektrycznej wytworzonej z biopłynów;
- 5) posiadać dokumentację potwierdzającą datę:
 - a) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biopłynów lub
 - b) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biopłynów po modernizacji instalacji, w której ta energia została wytworzona, lub
 - c) zakończenia modernizacji instalacji, w której energia elektryczna z biopłynów została wytworzona;
- 6) przekazywać Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału.
- 7) (uchylony)

2. Na podstawie:

- 1) danych zawartych w rejestrze wytwórców biopłynów,
- 2) sprawozdań, o których mowa w ust. 1 pkt 6
- 3) (uchylony)

– Dyrektor Generalny KOWR sporządza zbiorczy raport roczny.

3. Zbiorczy raport roczny zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4;
- 2) wykaz wytwórców:
 - a) wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biopłynów,
 - b) energii elektrycznej z biopłynów.

4. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

²⁸⁾ Część wspólna w brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 36.²⁹⁾ Do działalności gospodarczej w zakresie biopłynów przepisy art. 26–27a, art. 28 ust. 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 1, art. 29–31a oraz art. 33 stosuje się odpowiednio.

Art. 37.²⁹⁾ W sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, energii elektrycznej wyłącznie z biopłynów, biogazu rolniczego, w instalacjach odnawialnego źródła energii, oraz wytwarzania biopłynów, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Art. 38. 1. Do postępowania przed Dyrektorem Generalnym KOWR stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), zwanej dalej „ustawą – Kodeks postępowania administracyjnego”.

2. Organem wyższego stopnia w stosunku do Dyrektora Generalnego KOWR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Rozdział 4

Mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, biogazu rolniczego oraz ciepła, w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 38a. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w ramach klastra energii jest realizowane w ramach koncesji wydanej dla koordynatora klastra energii lub w ramach wpisu koordynatora klastra energii do rejestru, o którym mowa w art. 7 lub art. 23 lub art. 34.

2. Do koordynatora klastra energii stosuje się przepis art. 9d ustawy – Prawo energetyczne w zakresie dotyczącym przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w rozumieniu przepisów prawa energetycznego.

3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z którym zamierza współpracować klastr energii, jest obowiązany do zawarcia z koordynatorem klastra energii umowy o świadczenie usług dystrybucji, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

4. Obszar działania klastra energii ustala się na podstawie miejsc przyłączenia wytwórców i odbiorców energii będących członkami tego klastra.

5. Działalność klastra energii nie może obejmować połączeń z sąsiednimi krajami.

Art. 38b. 1. Prezes URE, na wniosek spółdzielni energetycznej, może uznać, że system jest zamkniętym systemem dystrybucyjnym, jeżeli:

- 1) system ten dostarcza energię elektryczną wyłącznie do członków spółdzielni energetycznej lub operatora tego systemu lub
- 2) liczba użytkowników systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest mniejsza niż 1000

– oraz z systemu tego są zaopatrywani wyłącznie odbiorcy, którzy zawarli umowy kompleksowe.

2. Spółdzielnia energetyczna albo podmiot wykonujący na rzecz spółdzielni energetycznej zadania operatora zamkniętego systemu dystrybucyjnego jest zwolniony z obowiązku:

- 1) przedkładania taryfy do zatwierdzenia, o ile nie zawiera ona opłat wyższych niż suma cen i stawek opłat wynikających z taryf właściwych dla danego typu odbiorcy, zatwierdzonej przez Prezesa URE operatorowi systemu dystrybucyjnego lub sprzedawcy zobowiązanego, na obszarze działania tego podmiotu, w poprzednim roku kalendarzowym;
- 2) opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia planów rozwoju;
- 3) przyłączania nowych odbiorców, z wyłączeniem odbiorców końcowych wnioskujących o przyłączenie do sieci operatora systemu dystrybucyjnego za pośrednictwem sieci spółdzielni energetycznej albo podmiotu wykonującego na rzecz spółdzielni energetycznej zadania operatora zamkniętego systemu dystrybucyjnego;
- 4) opracowywania instrukcji ruchu i eksploatacji sieci w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 5) opracowywania, aktualizacji i udostępniania odbiorcom oraz ich sprzedawcom standardowych profili zużycia.

3. Do podmiotu wykonującego zadania operatora zamkniętego systemu dystrybucyjnego stosuje się przepis art. 9d ustawy – Prawo energetyczne w zakresie dotyczącym przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w rozumieniu przepisów prawa energetycznego.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

4. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z którym zamierza współpracować spółdzielnia energetyczna, jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług dystrybucji, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

5. Z uwzględnieniem ust. 2 pkt 1, do zamkniętego systemu dystrybucyjnego nie stosuje się przepisów wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 ustawy – Prawo energetyczne, w szczególności w zakresie zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną.

6. Obszar działania zamkniętego systemu dystrybucyjnego energii ustala się na podstawie miejsc przyłączenia wytwórców i odbiorców energii będących członkami spółdzielni energetycznej.

7. Zamknięty system dystrybucyjny nie może posiadać połączeń z sąsiednimi krajami.

Art. 39. 1. Maksymalna wartość pomocy publicznej, jaką może otrzymać wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, jest równa różnicy między wartością stanowiącą iloczyn ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ust. 1, obowiązującej w dniu złożenia oferty przez tego wytwórcę i ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w tej instalacji w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1, a przychodami ze sprzedaży tej samej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w tej instalacji ustalonymi według średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, obowiązującej w dniu złożenia oferty.

2. Na łączną wartość pomocy publicznej dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, składają się:

- 1) różnica między przychodami ze sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, stanowiącymi iloczyn ilości energii i ceny podanej w ofercie dla tej energii elektrycznej a wartością sprzedaży tej samej ilości energii elektrycznej ustaloną według średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne, obowiązującej w dniu złożenia oferty;
- 2) wartość praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia w rozumieniu niniejszej ustawy oraz ustawy – Prawo energetyczne, świadectw pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne oraz wartość praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w przepisach dotyczących efektywności energetycznej, liczona na podstawie przychodów z ich sprzedaży lub wartość praw majątkowych wynikających ze świadectw uzyskanych w tym świadectw umorzonych, ustalona na podstawie, opublikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, średniej ważonej ceny praw majątkowych wynikających ze świadectw za rok, w którym świadectwo zostało wydane, obliczonej ze wszystkich transakcji giełdowych sesyjnych, zawartych w danym roku kalendarzowym w instrumencie, w którym zostało zapisane, na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 622, 685 i 771), zwanej dalej „ustawą o giełdach towarowych”, a w przypadku braku tej średniej ważonej, ustalona na podstawie, opublikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, średniej ważonej ceny praw majątkowych wynikających ze świadectw za miesiąc kalendarzowy, w którym świadectwo zostało wydane, obliczonej ze wszystkich transakcji giełdowych sesyjnych, zawartych w danym miesiącu kalendarzowym w instrumencie, w którym zostało zapisane, na giełdzie towarowej, w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych; nie dotyczy to świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 29 kwietnia 2014 r.;
- 3) ulgi i zwolnienia w podatkach i opłatach z tytułu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) inna pomoc publiczna o charakterze inwestycyjnym, bez względu na formę i miejsce jej udzielenia, przeznaczona na budowę lub przebudowę instalacji odnawialnego źródła energii;
- 5) inna pomoc publiczna o charakterze operacyjnym, dotycząca instalacji odnawialnego źródła energii, bez względu na formę i miejsce jej udzielenia.

2a. Łączna wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć maksymalnej wartości pomocy publicznej określonej w ust. 1, w okresie wsparcia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1.

3. W przypadku gdy warunek, o którym mowa w ust. 2a, nie jest spełniony, wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, nie może przystąpić do aukcji.

4. Wraz z ofertą wytwórcza energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, składa Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 2a.

4a. Wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 2, otrzymanej po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, oblicza się na dzień jego złożenia.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego oferta wygrała aukcję, składa Prezesowi URE w terminie 90 dni od dnia zakończenia okresu pełnych trzech lat, w którym przysługiwało wsparcie, oraz od dnia zakończenia okresu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1 oświadczenie potwierdzające, że skumulowane otrzymane do dnia zakończenia okresu sprawozdawczego wsparcie nie przekracza maksymalnej wartości pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, i zawierające informacje o wartości otrzymanej pomocy publicznej.

9. W przypadku gdy:

- 1) z przeprowadzonej kontroli oświadczenia złożonego na podstawie ust. 4 wynika, że wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 2, przekracza maksymalną wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, lub
- 2) wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego oferta wygrała aukcję, nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 8, we wskazanym terminie, lub
- 3) ze złożonego oświadczenia, o którym mowa w ust. 8, albo z wyników kontroli tego oświadczenia, o której mowa w art. 84, wynika, że wartość pomocy publicznej otrzymanej do dnia zakończenia okresu sprawozdawczego przekracza maksymalną wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1

– Prezes URE wydaje decyzję o zakazie uczestnictwa przez danego wytwórcę w systemie wsparcia określonym niniejszą ustawą w stosunku do energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w tej instalacji odnawialnego źródła energii określając kwotę wsparcia, które podlega zwrotowi do operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106; o wydanej decyzji Prezes URE niezwłocznie informuje podmiot, o którym mowa w art. 40 ust. 1, oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106.

10. (uchylony)

11. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowo:

- 1) sposób obliczania wartości pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1 i 2,
- 2) wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 8, oraz sposób obliczania wartości pomocy publicznej, o którym mowa w ust. 4a

– biorąc pod uwagę zasady udzielania pomocy publicznej w zakresie ochrony środowiska i energetyki.

Art. 40. 1. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1 oraz w art. 92 ust. 1, wykonuje wyznaczony przez Prezesa URE sprzedawca energii elektrycznej, zwany dalej „sprzedawcą zobowiązanym”, na podstawie umowy, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

1a. Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek dokonać rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, chyba że rozliczenia dokonuje wybrany przez prosumenta sprzedawca inny niż sprzedawca zobowiązany, na podstawie umowy kompleksowej.

1b. Obowiązek rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, powstaje od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r.

1c. Przez datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii rozumie się dzień, w którym energia elektryczna została po raz pierwszy wprowadzona do sieci dystrybucyjnej.

1d. W zakresie nieuregulowanym ustawą do umów, o których mowa w ust. 1 lub w art. 41 ust. 19, w przypadku prosumenta będącego konsumentem w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.

2. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, w terminie do dnia 15 września każdego roku, przekazują Prezesowi URE informacje dotyczące sprzedawców energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia tego roku odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci dystrybucyjnej danego operatora na obszarze działania tego operatora.

3. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2, Prezes URE, w drodze decyzji, wyznacza sprzedawcę zobowiązanego:

- 1) na obszarze działania danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 15 października każdego roku, na rok następny;
- 2) będącego sprzedawcą energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia tego roku na obszarze działania operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 15 października każdego roku, na rok następny.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 3, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

5. W przypadku gdy operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych nie prześlą Prezesowi URE informacji, o których mowa w ust. 2, w terminie do dnia 15 września danego roku, Prezes URE, w drodze decyzji, wyznacza sprzedawcę zobowiązanego biorąc pod uwagę dane dotyczące wolumenu sprzedaży energii elektrycznej z roku poprzedniego.

6. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych niezwłocznie zamieszczają na swojej stronie internetowej informację o wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego.

7. Po wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych niezwłocznie zawierają z tym sprzedawcą umowę o świadczenie usług przesyłania albo umowę o świadczenie usług dystrybucji lub dokonują zmiany tych umów w celu umożliwienia realizacji przez sprzedawcę zobowiązanego dokonania zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1 lub w art. 92 ust. 1.

8. Koszty zakupu energii elektrycznej, ponoszone w związku z realizacją przez sprzedawcę zobowiązanego obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1 lub w art. 92 ust. 1, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfie tego sprzedawcy, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez tego sprzedawcę odbiorcom końcowym jest obciążona tymi kosztami w tej samej wysokości.

Art. 41. 1. Z uwzględnieniem art. 80 ust. 9, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej:

- 1) niewykorzystanej energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórcę, innego niż prosument, w mikroinstalacji z odnawialnych źródeł energii, w tym przechowywanej w magazynie energii, lub energii elektrycznej, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1;
- 2) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców:³⁰⁾
 - a) pod warunkiem że energia elektryczna została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4,
 - b) w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4;
- 3)³¹⁾ energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, pod warunkiem że energia elektryczna została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4.

2. Warunkiem dokonania zakupu przez danego sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, jest wprowadzenie tej energii do sieci dystrybucyjnej.

3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 dotyczy wyłącznie energii wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji.

4. Obowiązek zakupu oferowanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

5. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

³⁰⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 25 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 25 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

6. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4, przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej mikroinstalacji potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

7. Energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 może zostać zakupiona wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) w wyniku modernizacji mikroinstalacji nastąpił przyrost mocy zainstalowanej elektrycznej, ale nie więcej niż do 40 kW;
- 2) nakłady na modernizację mikroinstalacji wyniosły nie mniej niż 30% wartości początkowej modernizowanej mikroinstalacji;
- 3) urządzenia wchodzące w skład zmodernizowanej mikroinstalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie później niż w terminie 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej mikroinstalacji.

8. Cena zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, wynosi 100% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne.

9. Koszty bilansowania handlowego energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacjach, o których mowa w ust. 1, pokrywają w całości sprzedawcy zobowiązani.

10. (uchylony)

11. (uchylony)

12. (uchylony)

13. (uchylony)

14. (uchylony)

15. (uchylony)

16. (uchylony)

17. (uchylony)

18. (uchylony)

19. Świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej dotyczących wprowadzanej do sieci energii wytworzonej w mikroinstalacji przez wytwórcę, innego niż prosumenta, a przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się dystrybucją energii elektrycznej, odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług dystrybucji, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

20. (uchylony)

Art. 42. 1. Z uwzględnieniem art. 80 ust. 9, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w:

- 1) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, o łącznej mocy elektrycznej mniejszej niż 500 kW, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4;
- 2) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja albo instalacji wykorzystującej wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, o łącznej mocy elektrycznej mniejszej niż 500 kW, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4;
- 3) instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4;
- 4) instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4.

2. Warunkiem zakupu przez sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, jest zaoferowanie sprzedaży całej wytworzonej i wprowadzonej do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, w okresie co najmniej 90 następujących po sobie dni kalendarzowych.

3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

4. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) dotyczy ilości energii elektrycznej wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji; w przypadku, o którym mowa w ust. 8, ilość energii elektrycznej objętej obowiązkiem zakupu odpowiada procentowej wielkości nakładów poniesionych na modernizację, nie więcej niż 75% wartości początkowej modernizowanej instalacji, oraz
- 2) powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i trwa maksymalnie przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4, przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

5. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż przez 90 dni, licząc od dnia pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii do sieci właściwego operatora, z wyłączeniem instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego.

6. (uchylony)

7. Energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać zakupiona wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania tej energii, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie później niż w terminie 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej zmodernizowanej instalacji;
- 2) w wyniku modernizacji tej instalacji nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej;
- 3) nakłady na modernizację tej instalacji wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji;
- 4) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego.

8. W przypadku modernizacji instalacji:

- 1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, albo
- 2) spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, która nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji spalania wielopaliwowego, albo
- 3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej

– energia elektryczna wytworzona w instalacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać zakupiona po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 7 pkt 1, 3 i 4.

9. Energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wykorzystującej do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy, w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego lub w układach hybrydowych, może zostać zakupiona wyłącznie w przypadku, gdy zostanie wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o:

- 1) łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW;
- 2) mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MW_t – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji.

Art. 43. 1. Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 42 ust. 1 i 5, stanowi równowartość średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne.

2. Koszty bilansowania handlowego energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW pokrywają w całości sprzedawcy zobowiązani.

3. Ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, którą jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

Art. 44. 1. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, oraz wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja:

- 1) w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4,
- 2) w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4

– przysługuje świadectwo pochodzenia tej energii potwierdzające jej wytworzenie z odnawialnych źródeł energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”.

1a. Świadectwo pochodzenia wydaje się oddzielnie dla energii elektrycznej wytworzonej z:

- 1) biogazu rolniczego;
- 2) innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii.

2. W przypadku gdy energia elektryczna została wytworzona w instalacji, o której mowa w ust. 1, spełniającej jednocześnie warunki wysokosprawnej kogeneracji, wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, oprócz świadectwa pochodzenia przysługuje również świadectwo pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne.

3. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla tej części energii elektrycznej, do wytworzenia której:

- 1) wykorzystano drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboża pełnowartościowe w przypadku:
 - a) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - b) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - c) instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - d) instalacji termicznego przekształcania odpadów;
- 2) wykorzystano drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłynny;
- 3) wykorzystano paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy;
- 4) wykorzystano biomasę zanieczyszczoną w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy;
- 5) wykorzystywano substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
- 6) wykorzystywano, w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów:
 - a) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4,
 - b) biopłynny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 7) nie dochowano minimalnego udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.

4. W przypadku gdy energia elektryczna została wytworzona z biopłynów w instalacji, o której mowa w ust. 1, świadectwo pochodzenia przysługuje, jeżeli do wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia wytwórca dołączy dokumenty określone w art. 28c ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bc tej ustawy.

5. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji albo w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja przysługuje przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy tej energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

6. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4, przysługuje w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4.

7. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4, przysługuje proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji. W przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 8, świadectwo pochodzenia przysługuje dla energii elektrycznej objętej obowiązkiem zakupu w ilości odpowiadającej procentowej wielkości nakładów poniesionych na modernizację, nie więcej niż 75% wartości początkowej modernizowanej instalacji.

8. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wykorzystujący do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłyn, biogaz lub biogaz rolniczy w instalacji spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego, może uzyskać świadectwo pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii elektrycznej w danym roku wyłącznie w ilości nie większej niż średnią roczną:

- 1) ilość energii elektrycznej wytworzoną w latach 2011–2013 przez tego wytwórcę przy wykorzystaniu biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w tej instalacji,
- 2) ilość energii elektrycznej wytworzoną przez tego wytwórcę przy wykorzystaniu biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w okresie wykonywania działalności gospodarczej w tej instalacji, nie dłuższym niż 3 lata – w przypadku gdy wytwórca rozpoczął wykonywanie takiej działalności po dniu 31 grudnia 2013 r.

– potwierdzonej wydanym świadectwem pochodzenia.

9. Prezes URE informuje wytwórców, o których mowa w ust. 8, o ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, dla której przysługuje świadectwo pochodzenia.

10. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość współczynnika korygującego przysługującego świadectwu pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 8, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz okres jego obowiązywania, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, w szczególności kierunki rozwoju odnawialnych źródeł energii.

11. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 5 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia tej energii.

12. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii z biogazu rolniczego, dla którego zostało wydane świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego.

13. Wytwórca energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, może zawrzeć ze sprzedawcą zobowiązanym umowę sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, na podstawie której rozliczenia z tytułu różnicy między ilością energii elektrycznej pobraną z sieci a ilością energii elektrycznej wprowadzoną do tej sieci dokonuje się w danym półroczu. Rozliczenia dokonuje się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

14. W przypadku, o którym mowa w ust. 13, świadectwo pochodzenia nie przysługuje.

15. Sprzedawca zobowiązany informuje Prezesa URE o przypadku, o którym mowa w ust. 13, w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 45. 1. Świadectwo pochodzenia wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 42 ust. 1 i 5.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) numer koncesji albo numer wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji albo rejestru wytwórców biogazu rolniczego, a w przypadku wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji – oświadczenie o zgłoszeniu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub w art. 20 ust. 1;
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w określonej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie dwunastu następujących po sobie miesięcy danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii została wytworzona;
- 5) wskazanie dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia;
- 6) wskazanie ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, dla której ma zostać wydane świadectwo pochodzenia, z uwzględnieniem art. 46 ust. 4 i 6;
- 7) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) do wytworzenia energii elektrycznej zaliczonej do wytworzonej z odnawialnego źródła energii nie wykorzystywano:
 - a) drewna innego niż drewno energetyczne oraz zbóż pełnowartościowych w przypadku:
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - instalacji termicznego przekształcania odpadów,
 - b) drewna innego niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
 - c) paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - d) biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;
- 2) do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
- 3) do wytworzenia energii elektrycznej z biopłynów wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w pkt 2, lub biopłyny, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, określone w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 4) dochowany został wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 2 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;
- 8) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

3. W przypadku wytworzonej energii elektrycznej z biopłynów, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty określone w art. 28c ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bc tej ustawy.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się operatorowi systemu elektroenergetycznego, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objętej tym wnioskiem.

5. Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii.

6. Ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii określa się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

- 1) generatora;
- 2) ogniwa fotowoltaicznego;
- 3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną.

7. W przypadku braku urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach, o których mowa w ust. 6, dopuszcza się dokonywanie pomiarów w miejscu przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci operatora systemu elektroenergetycznego.

Art. 46. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia nie zawiera danych, o których mowa w art. 45 ust. 2 lub 3, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

2. Prezes URE wydaje świadectwo pochodzenia albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia, w terminie 45 dni od dnia przekazania przez operatora systemu elektroenergetycznego kompletnego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, publikuje średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z prowadzonego przez siebie rynku, na którym zawierane są transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji giełdowych sesyjnych – dla każdej godziny dostawy energii elektrycznej. Średnie ważone, o których mowa w zdaniu pierwszym, publikowane są na stronie internetowej podmiotu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1.

4. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w godzinach dostawy, o których mowa w ust. 3, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh.

5. Przepis ust. 4 stosuje się, jeżeli ceny, o których mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej, o których mowa w ust. 3.

6. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która jest opomiarowana w sposób uniemożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych.

7. Przepis ust. 6 stosuje się, jeżeli ceny, o których mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej, o których mowa w ust. 3.

8. Przepisów ust. 6 i 7 nie stosuje się do energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która nie spełnia wymagań technicznych określonych w ust. 6. Dla określenia ilości wytworzonej energii elektrycznej przyjmuje się ilość energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej instalacji w godzinach, o których mowa w ust. 4, przy założeniu, że instalacja ta pracowała w tym czasie z mocą zainstalowaną elektryczną.

9. Świadectwo pochodzenia zawiera dane, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 1–4, 6 i 8.

10. Świadectwo pochodzenia wydaje się wyłącznie w postaci elektronicznej i przekazuje się bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

11. Do wydawania świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

Art. 46a. Świadectwami pochodzenia, o których mowa w art. 47, są również świadectwa pochodzenia wydane na podstawie ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 47. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, monitoruje ceny, po jakich są zbywane na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, jest obowiązany do wykonania obowiązku określonego w art. 52 ust. 1 pkt 1, w przypadku, gdy którakolwiek z średnioważonych cen praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego będzie niższa od wartości jednostkowej opłaty zastępczej określonej w art. 56.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, publikuje na swojej stronie internetowej:

- 1) miesięczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, z uwzględnieniem wszystkich transakcji sesyjnych z okresu 3 pełnych miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień publikacji tej ceny – pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca kalendarzowego;
- 2) roczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, z uwzględnieniem wszystkich transakcji sesyjnych z okresu ubiegłego roku kalendarzowego – pierwszego dnia roboczego każdego roku kalendarzowego.

4. Ceny, o których mowa w ust. 3, wyraża się w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh i oblicza się według wzoru:

$$P = \frac{\sum_{i=1}^n P_i \times V_i}{V},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P – cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

n – liczbę transakcji sesyjnych zawartych w danym okresie,

P_i – kurs ustalony dla i -tej transakcji sesyjnej wyrażony w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

V_i – wolumen obrotów i -tej transakcji sesyjnej wyrażony w MWh,

V – łączny wolumen obrotów w danym okresie, $V = \sum_{i=1}^n V_i$.

5. Cena, o której mowa w ust. 3:

- 1) pkt 1 – obowiązuje w miesiącu kalendarzowym, w którym została opublikowana;
- 2) pkt 2 – obowiązuje w roku kalendarzowym, w którym została opublikowana.

6. Godziny publikacji cen, o których mowa w ust. 3, określa podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1.

7. Podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, mimo zaistnienia podstaw do realizacji obowiązku przez umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, może wnieść opłatę zastępczą, o ile wykaże, że składał w transakcjach sesyjnych zlecenia kupna praw majątkowych wynikających ze:

- 1) świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego ale z uwagi na brak ofert sprzedaży tych praw nie nabył żadnych praw na sześciu sesjach od początku roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, do 31 maja roku następnego, w zakresie określonym w art. 59 pkt 2 albo w art. 190 ust. 2 pkt 2,
- 2) świadectw pochodzenia innych niż wymienione w pkt 1 ale z uwagi na brak ofert sprzedaży tych praw nie nabył żadnych praw na sześciu sesjach od początku roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, do 31 maja roku następnego, w zakresie określonym w art. 59 pkt 1 albo w art. 190 ust. 2 pkt 1

– a na tych sesjach nie zawarto żadnych transakcji giełdowych sesyjnych, w których towarem giełdowym były prawa majątkowe wynikające z tych świadectw.

8. Przepisy ust. 1–6 stosuje się oddzielnie do praw majątkowych wynikających ze:

- 1) świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4;
- 2) świadectw pochodzenia innych niż określone w pkt 1;
- 3) świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

9. Średnioważone ceny obliczone i opublikowane z praw majątkowych, o których mowa w ust. 8 pkt 1 oraz pkt 3, dotyczą sposobu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 w zakresie opisanym w art. 59 pkt 2 oraz w art. 190 ust. 2 pkt 2.

10. Średnioważone ceny obliczone i opublikowane z praw majątkowych, o których mowa w ust. 8 pkt 2, dotyczą sposobu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 w zakresie opisanym w art. 59 pkt 1 oraz w art. 190 ust. 2 pkt 1.

Art. 47a. 1. Wytwórca, który zamierza wytwarzać biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz chce uzyskać świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, jest obowiązany złożyć do Prezesa URE wniosek o wydanie urzędowego potwierdzenia efektu zachęty.

2. Wniosek o wydanie urzędowego potwierdzenia efektu zachęty zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) opis techniczno-ekonomiczny projektowanej inwestycji.

3. Do wydawania urzędowego potwierdzenia efektu zachęty stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

4. Prezes URE na podstawie opisu techniczno-ekonomicznego projektowanej inwestycji, stwierdza czy projektowana inwestycja zostałaby zrealizowana w przypadku, w którym dla biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji, której dotyczy projektowana inwestycja, nie przysługiwałoby świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego.

5. Wytwórca, który uzyskał postanowienie o odmowie wydania urzędowego potwierdzenia efektu zachęty dla projektowanej inwestycji, nie może wnioskować do Prezesa URE o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego dla biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji, której dotyczy projektowana inwestycja.

6. Od postanowienia, o którym mowa w ust. 5, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 48. 1. Wytwórcy biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, w której biogaz rolniczy został wytworzony, przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego potwierdzające jego wytworzenie oraz wprowadzenie do sieci dystrybucyjnej gazowej.

2. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego nie przysługuje, w przypadku gdy:

- 1) do wytworzenia biogazu rolniczego wykorzystano substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2;
- 2) zostało wydane świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii z tego biogazu rolniczego.

3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje przez okres kolejnych 15 lat, licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia biogazu rolniczego.

4. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje dla biogazu rolniczego wytworzonego w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4.

5. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje również w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż przez 90 dni, licząc od pierwszego dnia wprowadzenia biogazu rolniczego do sieci właściwego operatora systemu dystrybucyjnego gazowego.

Art. 49. 1. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy biogazu rolniczego.

2. Wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy biogazu rolniczego;
- 2) numer wpisu do rejestru wytwórców biogazy rolniczego;
- 3) wskazanie ilości biogazu rolniczego wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, na którą ma zostać wydane świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego;
- 4) dane dotyczące ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, obliczonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 62 i odpowiadającej ilości biogazu rolniczego wytworzonego w takiej instalacji, która ma zostać objęta świadectwem pochodzenia biogazu rolniczego;
- 5) określenie lokalizacji i wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której został wytworzony biogaz rolniczy;

- 6) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie dwunastu następujących po sobie miesięcy danego roku kalendarzowego, w którym został wytworzony biogaz rolniczy;
- 7) wskazanie dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego, dla którego przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego;
- 8) oświadczenie następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że do wytworzenia biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;
- 9) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

3. Wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego składa się operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego, na którego obszarze działania znajduje się instalacja odnawialnego źródła energii określona we wniosku, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości biogazu rolniczego objętej tym wnioskiem.

4. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazuje Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości wytworzonego biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Ilość wytworzonego biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej określa się na podstawie wskazań układu pomiarowego.

Art. 50. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego nie zawiera danych, o których mowa w art. 49 ust. 2, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

2. Prezes URE wydaje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w terminie 45 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego kompletnego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego zawiera dane, o których mowa w art. 49 ust. 2 pkt 1–6 i 9.

4. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydaje się wyłącznie w postaci elektronicznej i przekazuje się bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

Art. 51. 1. Prezes URE odmawia, w drodze postanowienia, wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w przypadku gdy:

- 1) nie zostały spełnione warunki określone w art. 44 lub w art. 48 lub
- 2) wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego został złożony po upływie terminu, o którym mowa odpowiednio w art. 45 ust. 4 albo w art. 49 ust. 3.

2. Na postanowienie służy zażalenie.

Art. 52. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, są obowiązane:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane:
 - a) odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub
 - b) na podstawie ustawy – Prawo energetyczne lub
- 2) uiścić opłatę zastępczą w terminie określonym w art. 68 ust. 2 obliczoną w sposób określony w art. 56.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

- 1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
- 3) odbiorca końcowy inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 4) odbiorca końcowy inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rachunkowej w rozumieniu przepisów ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.³²⁾), zwanej dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi”;
- 5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające:

- 1) wykonywanie działalności gospodarczej oznaczonej kodami Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o których mowa w ust. 6,
- 2) ilość zużytej energii elektrycznej oraz ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku,
- 3) wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej,
- 4) ilość energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1, wyrażoną w procentach

– wraz z opinią biegłego rewidenta potwierdzającą prawidłowość wyliczenia wartości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

4. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, wraz z informacją, o której mowa w ust. 5, i ogłasza je w Biuletynie Informacji Publicznej URE, w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

5. Informacja zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby odbiorcy przemysłowego;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP);
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1, wyrażonej w procentach;
- 4) wskazanie, czy dany odbiorca przemysłowy jest odbiorcą przemysłowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

6. Przez odbiorcę przemysłowego rozumie się odbiorcę końcowego:

- 1) którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność określona w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczona następującymi kodami: 0510; 0729; 0811; 0891; 0893; 0899; 1032; 1039; 1041; 1062; 1104; 1106; 1310; 1320; 1394; 1395; 1411; 1610; 1621; 1711; 1712; 1722; 1920; 2012; 2013; 2014; 2015; 2016; 2017; 2060; 2110; 2221; 2222; 2311; 2312; 2313; 2314; 2319; 2320; 2331; 2342; 2343; 2349; 2399; 2410; 2420; 2431; 2432; 2434; 2441; 2442; 2443; 2444; 2445; 2446; 2720; 3299; 2011; 2332; 2351; 2352; 2451; 2452; 2453; 2454; 2611; 2680; 3832;
- 2) dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wynosi nie mniej niż 3%.

³²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 685, 723 i 771.

Art. 53. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, i dla których wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wyniosła:

- 1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% – wykonywany jest w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej przez odbiorcę przemysłowego na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 2) więcej niż 20% i nie więcej niż 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w roku realizacji obowiązku;
- 3) więcej niż 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 15% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w roku realizacji obowiązku.

2. Przez współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1, w art. 52 ust. 3 pkt 3 oraz w ust. 6, rozumie się stosunek kosztów energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby do wartości dodanej brutto obliczanej jako średnia arytmetyczna z trzech ostatnich lat poprzedzających rok realizacji obowiązku.

3. W przypadku gdy działalność gospodarcza jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, wartość dodaną brutto, o której mowa w ust. 2, oblicza się jako średnią arytmetyczną z okresu wykonywania tej działalności.

4. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, biorąc pod uwagę zasady rachunkowości stosowane przez odbiorcę przemysłowego oraz koszty energii elektrycznej ponoszone przez odbiorcę.

Art. 54. Odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, jest obowiązany w terminie do dnia 31 sierpnia roku następującego po roku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, przekazać Prezesowi URE:

- 1) informację o:
 - a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,
 - b) spełnianiu warunków, o których mowa w art. 53 ust. 1,
 - c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 – w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1;
- 2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 54 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 53 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 55. Odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi URE w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w art. 54, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2, przez okres 5 lat od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1.

Art. 56.³³⁾ 1. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozjo \times (Eo - Eu) + Ozjb \times (Eb - Es)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozjo – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą w danym roku kalendarzowym 125% rocznej ceny średnioważonej praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia innych niż wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4, publikowanej zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 2, jednak nie więcej niż 300,03 złotych za 1 MWh,

Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii w danym roku,

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 1593), która weszła w życie z dniem 25 września 2017 r.

- Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku,
- Ozjb – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą w danym roku kalendarzowym 125% rocznej ceny średnioważonej praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4, publikowanej zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 2, jednak nie więcej niż 300,03 złotych za 1 MWh,
- Eb – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w danym roku,
- Es – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.

2. Jeżeli roczne ceny średnioważone, o których mowa w ust. 1, publikowane są przez więcej niż jeden podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, jednostkową opłatę zastępczą oznaczoną odpowiednio symbolem Ozjo oraz Ozjb ustala się na podstawie średniej arytmetycznej rocznych cen średnioważonych opublikowanych przez te podmioty.

Art. 57. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przekazuje towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklarację o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1.

3. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do transakcji, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 5.

4. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

Art. 58. 1. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej w procesie przetwarzania energię elektryczną pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego wytwórca biogazu rolniczego wystąpił z wnioskiem o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

2. Koszty uzasadnione uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego albo uiszczenia opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw realizujących te obowiązki, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

3. Kosztami, o których mowa w ust. 2, są koszty:

- 1) uzyskania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, jednakże nie wyższe niż koszty będące iloczynem ilości energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które przedsiębiorstwo energetyczne planuje przedstawić do umorzenia w pierwszym roku stosowania taryfy [w MWh], oraz jednostkowej opłaty zastępczej obowiązującej w roku sporządzenia taryfy [w zł/MWh], lub
- 2) opłaty zastępczej poniesionej w roku poprzedzającym rok sporządzenia taryfy.

4. Ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, nie może być wyższa od różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającej z obowiązującego udziału ilościowego dla danego podmiotu, o którym mowa w art. 59, albo z przepisów wydanych na podstawie art. 60, a ilością energii wynikającej z poniesionej opłaty zastępczej.

Art. 59. Obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z:

- 1) biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 lub innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:
 - a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
 - b) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - c) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
 - d) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
– wynosi 19,35%;
- 2) biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:
 - a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
 - b) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - c) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
 - d) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
– wynosi 0,65%.

Art. 60. Minister właściwy do spraw energii może, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 sierpnia danego roku, zmienić wielkość udziału, o którym mowa w art. 59 pkt 1 lub 2, na kolejne lata kalendarzowe, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz w transporcie, ilość wytworzonego biogazu rolniczego, a także wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym.

Art. 61. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w instalacjach odnawialnego źródła energii,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa,

- 3) minimalny udział biomasy, o której mowa w art. 44 ust. 3 pkt 7, w łącznej masie biomasy spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy,
 - 4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 45 ust. 5,
 - 5) miejsce i sposób dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej na potrzeby ustalenia rzeczywistego rozliczenia obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72,
 - 6) metodę proporcjonalną określania ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci, o której mowa w art. 92 ust. 12
- biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej oraz potrzebę ustalenia ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.

Art. 62. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 49 ust. 4, w tym:

- 1) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanego biogazu rolniczego,
- 2) miejsce dokonywania pomiarów ilości wytwarzanego biogazu rolniczego na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 49 ust. 4,
- 3) sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1

– biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego, dostępne technologie wytwarzania biogazu rolniczego oraz potrzebę ustalenia ilości tego biogazu.

Art. 63. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego są zbywalne i stanowią towar giełdowy w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego powstają po raz pierwszy z chwilą zapisania tych świadectw, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w art. 64 ust. 4, na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 64 ust. 1.

Art. 64. 1. Rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub
 - 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi
- organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

2. Rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzi się w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego;
- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
- 3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia lub świadectwami pochodzenia biogazu rolniczego z ilością energii elektrycznej lub ilością biogazu rolniczego, odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wydaje, na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 52 ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, dokument stwierdzający te prawa i określający odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej lub ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wynikającą z ilości wytworzonego biogazu rolniczego.

4. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw.

5. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru, nie większej niż 2% maksymalnej wysokości jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 56, za 1 MWh.³⁴⁾ Opłatę pobiera się za każdy wpis lub zmianę dokonaną w rejestrze.

Art. 65. 1. Prezes URE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 52 ust. 2, umarza, w drodze decyzji, w całości lub części świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

2. Do wniosku o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego dołącza się dokument, o którym mowa w art. 64 ust. 3.

Art. 66. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski, wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa URE o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

Art. 67. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wygasają z chwilą ich umorzenia.

2. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego umorzone w terminie do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego uwzględnia się przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 52 ust. 1 za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 68. 1. Opłata zastępcza, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej „Narodowym Funduszem”.

2. Opłatę zastępczą, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 69. 1. Narodowy Fundusz przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii oraz Prezesowi URE informacje o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych w danym kwartale na rachunek bankowy Narodowego Funduszu, w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotów dokonujących poszczególnych wpłat;
- 2) tytuły wpłat;
- 3) kwoty wpłat;
- 4) daty wpływu poszczególnych wpłat na rachunek bankowy Narodowego Funduszu.

Art. 70. Prezes URE ma prawo:

- 1) wglądu do dokumentów,
- 2) żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1, w art. 44, w art. 45, w art. 48, w art. 49 oraz w art. 52–55, lub
- 3) badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1

– z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 71. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 44, może złożyć do Prezesa URE deklarację o przystąpieniu do aukcji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytwarzanej w instalacjach:

- 1) spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego;
- 2) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 20 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej;

³⁴⁾ Zdanie pierwsze w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 33.

- 3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy, z wyłączeniem instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy, spalanych w wysokosprawnej kogeneracji o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MWt, lub dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego.

3. Do deklaracji o przystąpieniu do aukcji wytwórcy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłynny dołącza oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
 - a) drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe w przypadku:
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - instalacji termicznego przekształcania odpadów,
 - b) drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłynny,
 - c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
 - f) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,
 - g) biopłynny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 72. 1. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października każdego roku, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej oddzielnie w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 73 ust. 3a i 4, przez wytwórców:

- 1) którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, w:
 - a) instalacjach odnawialnego źródła energii,
 - b) instalacjach odnawialnego źródła energii zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4,
 - 2) po raz pierwszy po dniu zamknięcia aukcji w:
 - a) instalacjach odnawialnego źródła energii,
 - b) instalacjach odnawialnego źródła energii zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4
- która może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym.

2. Rada Ministrów przy określeniu maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę:

- 1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;
- 3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;
- 4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
- 5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
- 6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu, lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

Art. 73. 1. Prezes URE ogłasza, organizuje i przeprowadza aukcje nie rzadziej niż raz w roku.

2. Przedmiotem aukcji jest wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 3, z uwzględnieniem art. 74, pod warunkiem że:

- 1) do jej wytworzenia nie wykorzystano:
 - a) drewna innego niż drewno energetyczne oraz zbóż pełnowartościowych w przypadku:
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - instalacji termicznego przekształcania odpadów,
 - b) drewna innego niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłynny,
 - c) paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - d) biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - e) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 2 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
 - f) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 4 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,
 - g) biopłynów, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2) dochowany został wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.

3. Prezes URE przeprowadza odrębne aukcje na sprzedaż energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72.

3a. Aukcje przeprowadza się odrębnie, z uwzględnieniem ust. 4, na sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii:

- 1) o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej, łącznej bez względu na źródło pochodzenia, większym niż 3504 MWh/MW/rok;
- 2) wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;
- 3) w których emisja CO₂ jest nie większa niż 100 kg/MWh, o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej większym niż 3504 MWh/MW/rok;
- 4) przez członków klastra energii;
- 5) przez członków spółdzielni energetycznej;
- 6) wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 7) innej niż wymieniona w pkt 1–6.

4. Aukcje, o których mowa w ust. 3a, przeprowadza się odrębnie dla instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

- 1) nie większej niż 1 MW;
- 2) większej niż 1 MW.

5. W przypadku gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii elektrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 72 nie zostanie sprzedana, Prezes URE może przeprowadzić w danym roku kolejne aukcje.

6. W przypadku gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która ma zostać sprzedana w drodze aukcji, o których mowa w art. 72, jest większa niż ilość i wartość energii elektrycznej wynikających z ofert, które wygrały aukcję, energia ta może zostać sprzedana w następnej kolejności w aukcji określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, biorąc pod uwagę cel w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz potencjał w zakresie krajowych zasobów energii.

7. Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, kolejność przeprowadzania aukcji, o których mowa w art. 72, biorąc pod uwagę cel w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz potencjał w zakresie krajowych zasobów energii.

8. W aukcji przeprowadzanej przez Prezesa URE mogą wziąć udział wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej.

9. Minister właściwy do spraw energii określa, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 30 listopada każdego roku, ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, zdolności krajowego systemu elektroenergetycznego w zakresie wymiany międzysystemowej oraz łączną ilość i wartość energii, która w następnym roku ma zostać sprzedana w drodze aukcji, przy czym wolumen energii elektrycznej podlegający sprzedaży w danym roku dla takich instalacji nie może być większy niż 5% ilości energii elektrycznej sprzedanej łącznie w ramach aukcji w roku poprzedzającym okres objęty rozporządzeniem.

10. Warunkiem przystąpienia do aukcji wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej jest:

- 1) zawarcie umowy międzyrządowej między Rzeczpospolitą Polską a państwem, na terytorium którego będzie zlokalizowana ta instalacja, gwarantującej wzajemność korzystania z systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
- 2) zapewnienie możliwości fizycznego przesyłu energii elektrycznej do sieci przesyłowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z kraju, w którym zlokalizowana jest ta instalacja.

11. Z możliwości, o której mowa w ust. 8, mogą skorzystać wytwórcy energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, spełniający następujące wymagania:

- 1) energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej będzie spełniać warunki uznania jej za energię elektryczną wytworzoną ze źródeł odnawialnych w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.³⁵⁾);
- 2) wytworzenie energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej zostanie potwierdzone przez uprawniony do tego podmiot, w rozumieniu przepisów państwa – miejsca wytworzenia energii elektrycznej, z możliwością weryfikacji danych zawartych w potwierdzeniu przez Prezesa URE;
- 3) wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, składający ofertę w aukcji zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, w przypadku, w którym instalacja odnawialnego źródła energii otrzymała pomoc publiczną w państwie, na terenie którego została zlokalizowana, rozlicza ją na zasadach określonych w art. 39, zapewniając spełnienie warunku, o którym mowa w art. 39 ust. 2a;
- 4) wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej spełnia wymogi oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji, o których mowa w art. 75, i uzyskał od Prezesa URE zaświadczenie o dopuszczeniu do udziału w aukcji, oraz spełnia wymogi stawiane uczestnikowi aukcji, o których mowa w art. 39, w art. 74 i art. 79.

12. Umowa, o której mowa w ust. 10 pkt 1, zawiera w szczególności postanowienia dotyczące:

- 1) zasad uczestnictwa wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których instalacje odnawialnego źródła energii znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii, obowiązującym w państwie będącym stroną tej umowy, w tym szczegółowy wykaz dokumentów, jaki wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, którego instalacje znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, jest zobowiązany przedłożyć w celu uczestnictwa w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii, obowiązującym w państwie będącym stroną tej umowy;
- 2) zasad uczestnictwa wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których instalacje odnawialnego źródła energii znajdują się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, w systemie wsparcia określonym w niniejszej ustawie, w tym szczegółowy wykaz dokumentów, jaki wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, którego instalacje znajdują się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, jest zobowiązany przedłożyć Prezesowi URE w celu przeprowadzenia oceny formalnej, o której mowa w art. 75, przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
- 3) sposobu realizacji obowiązków określonych w art. 83 oraz zasad przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 84;
- 4) zasad zastosowania art. 93.

Art. 74. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii lub w instalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tych instalacji, służące do wytwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy albo modernizacji, zostały wyprodukowane nie później niż w terminie 48 miesięcy, a w przypadku instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej na morzu siłę wiatru nie później niż w terminie 72 miesięcy, przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii.

³⁵⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 230, Dz. Urz. UE L 84 z 28.03.2015, str. 74 oraz Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 1.

2. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) w wyniku modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej;
- 2) nakłady na modernizację instalacji odnawialnego źródła energii wyniosły nie mniej niż 30% wartości początkowej zmodernizowanej instalacji;
- 3) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach spalania wielopaliwowego innych niż dedykowane instalacje spalania wielopaliwowego.

3. W przypadku modernizacji instalacji:

- 1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, innej niż dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego, albo
- 2) spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, która nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji spalania wielopaliwowego, albo
- 3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej

– energia elektryczna wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii może zostać sprzedana w drodze aukcji po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3.

4. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii albo w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, wykorzystującej do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub w układach hybrydowych, może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy zostanie wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o:

- 1) łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW;
- 2) mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MW_t – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji.

5. Sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii dotyczy energii elektrycznej wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dotyczy ilości energii elektrycznej odpowiadającej procentowej wielkości nakładów poniesionych na modernizację, nie więcej niż 75% wartości początkowej zmodernizowanej instalacji.

Art. 75. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, który zamierza przystąpić do aukcji, podlega procedurze oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórcy, który złożył deklarację przystąpienia do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1.

3. Procedurę oceny formalnej przeprowadza Prezes URE, na wniosek wytwórcy o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji.

4. Wniosek o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) lokalizację i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy;
- 4) w przypadku instalacji wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłynny – oświadczenie wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
 - a) drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe w przypadku:
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,

- instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - instalacji termicznego przekształcania odpadów,
- b) drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
 - c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
 - f) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,
 - g) biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji wytwórca dołącza oryginały lub poświadczane kopie:

- 1) dokumentów potwierdzających dopuszczalność lokalizacji danej instalacji odnawialnego źródła energii na terenie objętym planowaną inwestycją:
 - a) wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
 - b) decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – w przypadku braku planu, o którym mowa w lit. a, jeżeli decyzja ta jest wymagana na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
 - c) prawomocnego pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich dla przedsięwzięć zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu;
- 2) dokumentu potwierdzającego:
 - a) wydanie warunków przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej albo
 - b) zawarcie umowy o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej;
- 3) prawomocnego pozwolenia na budowę wydanego dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub jej modernizacji, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów prawa budowlanego;
- 4) prawomocnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, 1566 i 1999 oraz z 2018 r. poz. 810) – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu;
- 5) harmonogramu rzeczowego i finansowego realizacji budowy lub modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii albo oświadczenia o zrealizowaniu inwestycji.

6. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 5 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 i 4, w dniu ich złożenia nie może być krótszy niż 6 miesięcy.

7. Do wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego instalacja odnawialnego źródła energii będzie zlokalizowana poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, przepisów ust. 5 i 6 nie stosuje się.

8. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego instalacja odnawialnego źródła energii będzie zlokalizowana poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji dołącza oryginały lub poświadczone kopie dokumentów wynikających z umowy, o której mowa w art. 73 ust. 10 pkt 1. Dokumenty sporządzone w języku obcym są składane wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski.

Art. 76. 1. Prezes URE wydaje zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji lub odmawia jego wydania, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie tego zaświadczenia.

2. Prezes URE odmawia, w drodze postanowienia, wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji. Na postanowienia służy zażalenie.

3. Zażalenie na postanowienie o odmowie wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

4. Termin ważności zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wynosi 12 miesięcy i liczy się go od dnia wydania zaświadczenia. Termin nie może być dłuższy niż termin ważności dokumentów, o których mowa w art. 75 ust. 5 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 i 4.

Art. 77. 1. Minister właściwy do spraw energii, w drodze rozporządzenia, nie później niż w terminie 60 dni przed dniem przeprowadzenia pierwszej w danym roku aukcji, określa:

- 1) maksymalną cenę w złotych za 1 MWh, za jaką może zostać w danym roku kalendarzowym sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, zwaną dalej „ceną referencyjną”;
- 2) okres obowiązków zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, oraz okres prawa do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 92 ust. 5, wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1, obowiązujący wytwórców, którzy w danym roku wygrają aukcję, przy czym okres ten nie może być dłuższy niż 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tych instalacjach potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia albo od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji – biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie, bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.

2. Przy określaniu ceny referencyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw energii bierze pod uwagę, że cena referencyjna w aukcji, o której mowa w art. 73 ust. 3a pkt 6, przeprowadzanej w latach 2016–2018 dla wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi nie mniej niż 550 zł/MWh.

3. Przy ustalaniu ceny referencyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, minister właściwy do spraw energii bierze pod uwagę:

- 1) istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i jego budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
- 3) założenia dotyczące technicznych warunków pracy instalacji odnawialnego źródła energii, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, współczynniki wykorzystania dostępnej mocy elektrycznej, współczynniki zużycia wytworzonej energii elektrycznej i biogazu rolniczego na pokrycie potrzeb własnych oraz na pokrycie strat powstających przed wprowadzeniem energii elektrycznej lub biogazu rolniczego do sieci;
- 4) koszty operacyjne oraz dodatkowe nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym instalacja odnawialnego źródła energii podlega mechanizmom i instrumentom wsparcia;
- 5) przewidywane kształtowanie się cen biomasy i innych paliw oraz jednostkowe ceny uprawnień do emisji CO₂;
- 6) koszty kapitału własnego wytwórcy energii elektrycznej lub biogazu rolniczego;
- 7) wpływ instalacji odnawialnego źródła energii na środowisko naturalne, w tym na redukcję emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;

- 8) zrównoważone zagospodarowanie zasobów wodnych;
- 9) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
- 10) oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu, lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

4. Cenę referencyjną, o której mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw energii określa oddzielnie dla instalacji odnawialnego źródła energii oraz dla instalacji zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4:

- 1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 3) wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej;
- 4) wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej;
- 5) wykorzystujących wyłącznie do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż określony w pkt 3 i 4;
- 6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych;
- 7) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy spalany w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego;
- 8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;
- 9) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW i o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MWt, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;
- 10) w instalacji termicznego przekształcania odpadów;
- 11) wykorzystujących wyłącznie biopłyny do wytwarzania energii elektrycznej;
- 12) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie;
- 13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie;
- 14) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
- 15) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
- 16) wykorzystujących wyłącznie energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej;
- 17) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
- 18) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
- 19) wykorzystujących wyłącznie energię wiatru na morzu do wytwarzania energii elektrycznej;
- 20) hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW;
- 21) hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW.

Art. 78. 1. Prezes URE zamieszcza ogłoszenie o aukcji w Biuletynie Informacji Publicznej URE nie później niż 30 dni przed dniem jej rozpoczęcia.

2. Ogłoszenie o aukcji zawiera:

- 1) termin przeprowadzenia sesji aukcji;
- 2) godziny otwarcia i zamknięcia sesji aukcji;
- 3) wskazanie maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji.

3. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 72, mogą wziąć udział wytwórcy posiadający ustanowioną gwarancję bankową lub dowód wniesienia kaucji na odrębny rachunek bankowy Prezesa URE w wysokości 30 złotych za 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji.

4. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 72 pkt 2, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy posiadają zaświadczenie o dopuszczeniu do udziału w aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1.

5. Aukcję przeprowadza się, jeżeli zostały zgłoszone nie mniej niż trzy ważne oferty spełniające wymagania określone w ustawie.

6. Aukcję prowadzi się w postaci elektronicznej za pośrednictwem internetowej platformy aukcyjnej.

7. Dostawcę internetowej platformy aukcyjnej wyłania się w trybie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 i 2018).

8. Prezes URE ustala regulamin aukcji.

9. Regulamin aukcji określa:

- 1) przebieg i sposób rozstrzygnięcia aukcji;
- 2) warunki przetwarzania danych dotyczących uczestników aukcji;
- 3) wymagania techniczne dotyczące dostępu do internetowej platformy aukcyjnej;
- 4) sposób zapewnienia bezpieczeństwa i prawidłowości przebiegu aukcji;
- 5) warunki zawieszenia dostępu do internetowej platformy aukcyjnej.

10. Regulamin aukcji zatwierdza minister właściwy do spraw energii.

11. Regulamin aukcji ogłasza się w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

Art. 79. 1. Wytwórca będący uczestnikiem aukcji, od godziny otwarcia do godziny zamknięcia sesji aukcji, przekazuje ofertę za pomocą formularza zamieszczonego na internetowej platformie aukcyjnej, o której mowa w art. 78 ust. 6.

2. Uczestnik aukcji w trakcie sesji aukcji składa jedną ofertę dla energii elektrycznej, która będzie wytworzona w danej instalacji.

3. Oferta złożona przez uczestnika aukcji zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i adres siedziby uczestnika aukcji;
- 2) rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna przez uczestnika aukcji;
- 3) ilość określoną w MWh i cenę wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, za jaką uczestnik aukcji zobowiązuje się sprzedać tę energię;
- 4) wskazanie sprzedawcy zobowiązanego, na którego obszarze działania zlokalizowana będzie ta instalacja – w przypadku, gdy energia elektryczna będzie wytwarzana w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW;
- 5) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b, oświadczenie o następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że instalacja odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, spełnia wymagania, o których mowa w art. 42 ust. 6–9 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;
- 6) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w MWh, jaką uczestnik aukcji planuje wytworzyć w instalacji odnawialnego źródła energii w kolejnych następujących po sobie latach kalendarzowych, w tym ilość energii elektrycznej wyrażoną w MWh, planowaną do wytworzenia w instalacji odnawialnego źródła energii o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszym niż 4000 MWh/MW/rok;
- 7) miejsce przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;

- 8) zobowiązanie się uczestnika aukcji do:
- a) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, która powstanie lub zostanie zmodernizowana po dniu przeprowadzenia aukcji, w terminie 48 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji, a w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej:
 - energię promieniowania słonecznego – w terminie 24 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji,
 - siłę wiatru na morzu – w terminie 72 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji,
 - b) rozpoczęcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii nie później niż pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od miesiąca, w którym nastąpiło zamknięcie aukcji – w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 71 ust. 1;
- 9) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72, oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
 - a) drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe w przypadku:
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - instalacji termicznego przekształcania odpadów,
 - b) drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłynny,
 - c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
 - f) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,
 - g) biopłynny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja;
- 3) wartość pomocy publicznej, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2–5 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, otrzymanej przed dniem złożenia tego oświadczenia, obliczona z uwzględnieniem zasad określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 11 pkt 1 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, przeliczona na cenę jednostkową tej energii po uwzględnieniu planowanej ilości wytworzonej energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii przekazanej w ofercie wytwórcy i okresu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e wynosi ... złotych za 1 MWh;

- 4) proponowana w ofercie wysokość ceny sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, powiększona o jednostkową pomoc publiczną w wysokości wymienionej w pkt 3 oświadczenia, nie przekroczy ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, obowiązującej w dniu złożenia oferty przez tego wytwórcę.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Oferty opatruje się, pod rygorem nieważności, kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

5. Aukcja odbywa się w jednej sesji aukcji.

6. Oferta każdego uczestnika aukcji jest niedostępna dla pozostałych uczestników aukcji.

7. Oferta złożona na godzinę przed zamknięciem sesji aukcji wiąże uczestnika aukcji do końca danej sesji aukcji i nie może zostać wycofana.

8. Oferta podlega odrzuceniu jeżeli cena sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 3, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, powiększona o jednostkową pomoc publiczną, o której mowa w pkt 3 oświadczenia określonego w ust. 3 pkt 9, przekracza cenę referencyjną, o której mowa w art. 77, obowiązującą w dniu złożenia oferty przez uczestnika aukcji.

Art. 80. 1. Aukcję wygrywają uczestnicy aukcji, którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii – aż do wyczerpania ilości lub wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określonej w ogłoszeniu o aukcji.

2. W przypadku gdy kilku uczestników aukcji zaoferuje taką samą najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, a łączna ilość lub wartość energii elektrycznej, której wytworzenie zadeklarowali ci uczestnicy aukcji, przekracza ilość lub wartość określoną w ogłoszeniu o aukcji, o sprzedaży energii elektrycznej rozstrzyga kolejność złożonych ofert.

3. W przypadku gdy pozostała do sprzedaży ilość lub wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii jest mniejsza od ilości lub wartości zawartej w ofercie następnego według kolejności uczestnika aukcji, przypadająca na tego uczestnika ilość energii elektrycznej nie podlega sprzedaży w tej aukcji.

4. Prezes URE przeprowadza aukcję interwencyjną na zakup energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub wytwarzanie energii elektrycznej z gwarancją pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 92 ust. 5.

5. W przypadku konieczności dokonania dodatkowej interwencji na rynku odnawialnych źródeł energii, minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki aukcji interwencyjnej, w tym:

- 1) harmonogram przeprowadzenia aukcji interwencyjnej;
- 2) łączną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać wytworzona lub sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji interwencyjnej, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie art. 72;
- 3) wskazanie rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 77 ust. 4, objętego aukcją interwencyjną;
- 4) maksymalną cenę, za jaką może zostać sprzedana w drodze aukcji interwencyjnej energia elektryczna z instalacji odnawialnego źródła energii;
- 5) okres obowiązku zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, oraz okres prawa do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 92 ust. 5, wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72, przy czym okres ten nie może być dłuższy niż 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tych instalacjach, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, albo od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

6. Minister właściwy do spraw energii przy określeniu warunków aukcji interwencyjnej, o której mowa w ust. 4, bierze pod uwagę wytyczne wskazane w art. 77 ust. 3 pkt 1–6, a także:

- 1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;
- 3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;

- 4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
- 5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
- 6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu, lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

7. Przy określaniu maksymalnej ceny, o której mowa w ust. 5 pkt 4, minister właściwy do spraw energii bierze pod uwagę, że cena referencyjna w aukcji interwencyjnej przeprowadzanej w latach 2016–2018 dla wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi nie mniej niż 550 zł/MWh.

8. W aukcji, o której mowa w ust. 4, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1.

9. W przypadku gdy aukcję wygra uczestnik aukcji:

- 1) który złożył deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, albo
- 2) o którym mowa w ust. 5 pkt 2

– przepisów art. 41–69 nie stosuje się do energii elektrycznej objętej ofertą, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii od dnia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. b.

10. W przypadku gdy aukcję wygra uczestnik aukcji będący wytwórcą energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3, przepisu art. 41 nie stosuje się od dnia wytworzenia po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji energii elektrycznej w danej instalacji przez tego wytwórcę.

11. Do aukcji, o której mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–3, art. 39, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81 oraz art. 83–88.

Art. 81. 1. Prezes URE zamyka sesję aukcji w terminie określonym w ogłoszeniu o aukcji.

2. Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informacje o:

- 1) wynikach aukcji, w tym o:
 - a) wytwórcach, których oferty wygrały aukcję,
 - b) minimalnej i maksymalnej cenie w złotych, z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po jakiej energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji,
 - c) łącznej ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo
- 2) unieważnieniu aukcji.

3. Prezes URE unieważnia aukcję, w przypadku gdy:

- 1) wszystkie oferty zostały odrzucone;
- 2) z przyczyn technicznych aukcja nie może zostać przeprowadzona.

4. Kaucja, o której mowa w art. 78 ust. 3, podlega zwrotowi w terminie:

- 1) 60 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii – w przypadku wytwórcy, którego oferta wygrała aukcję;
- 2) 14 dni od dnia zamknięcia aukcji – w przypadku wytwórcy, którego oferta nie wygrała aukcji.

5. Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji informuje o jej wynikach wytwórców, których oferty wygrały aukcję.

6. Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji przekazuje informacje zawierające dane wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcję, oraz dane dotyczące ilości i ceny energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe:

- 1) właściwym sprzedawcom zobowiązanym oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, jaką jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW;
- 2) operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106 – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej wynoszącej nie mniejszej niż 500 kW.

7. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji albo o jej unieważnieniu, w terminie 3 dni roboczych od dnia zamknięcia aukcji.

8. Informacja, o której mowa w ust. 7, zawiera:

- 1) wykaz ofert, które wygrały aukcję, w tym:
 - a) wskazanie wytwórców, których oferty wygrały aukcję,
 - b) informację o:
 - cenie w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po której energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji przez poszczególnych wytwórców,
 - ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez poszczególnych wytwórców, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo
- 2) wskazanie przyczyn unieważnienia aukcji.

Art. 82. 1. Wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 oraz w art. 72 ust. 1 pkt 2, w terminie odpowiednio miesiąca oraz 6 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji, zawiera z właściwym sprzedawcą zobowiązanym umowę sprzedaży, która zawiera w szczególności:³⁶⁾

- 1) cenę energii elektrycznej wyrażoną w złotych za 1 MWh ustaloną w drodze aukcji;
- 2) ilość energii elektrycznej w MWh, jaką jest obowiązany wytworzyć wytwórca energii elektrycznej w poszczególnych latach;
- 3) okres trwania umowy;
- 4) informacje o prawach wytwórcy energii elektrycznej, w tym sposobie wnoszenia skarg i rozstrzygania sporów;
- 5) zobowiązanie wytwórcy do zgłoszenia sprzedawcy zobowiązanemu daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej;
- 6) postanowienia dotyczące odpowiedzialności stron za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, z zastrzeżeniem, że powstanie różnicy pomiędzy ilością wytworzonej energii elektrycznej zgłoszonej sprzedawcy zobowiązanemu a ilością energii elektrycznej rzeczywiście dostarczonej do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej, w okresie, o którym mowa w art. 83 ust. 2, nie będzie uważane za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy.

2. W przypadku zmiany sprzedawcy zobowiązanego wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, niezwłocznie zawiera umowę sprzedaży ze sprzedawcą zobowiązanym. Do umowy tej przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, dotychczasowy sprzedawca zobowiązany przekazuje sprzedawcy zobowiązanemu dane dotyczące ilości energii elektrycznej zakupionej przez niego w poszczególnych latach od danego wytwórcy energii elektrycznej.

Art. 83. 1. Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, którego oferta wygrała aukcję, przekazuje Prezesowi URE:

- 1) informację o stanie wykonania harmonogramu, o którym mowa w art. 75 ust. 5 pkt 5 – w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego;
- 2) potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej informację o terminie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii – w terminie 30 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy tej energii;
- 3) informację o ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w MWh, jaką wytworzył on w poprzednim roku kalendarzowym – w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego.

2. Rozliczenie obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, w ilości określonej przez niego w ofercie, następuje po zakończeniu okresu każdego pełnych trzech lat kalendarzowych, w którym przysługiwało wsparcie, oraz po zakończeniu okresu wsparcia.

³⁶⁾ Wprowadzenie do wyliczenia ze zmianami wprowadzonymi przez art. 89 pkt 1 lit. a i b ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2018 r. poz. 9), która weszła w życie z dniem 18 stycznia 2018 r.

3. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 1, który nie spełni obowiązku wskazanego w art. 79 ust. 3 pkt 8, we wskazanym w tym przepisie terminie, może ponownie przystąpić do aukcji na sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w danej instalacji odnawialnego źródła energii po upływie 3 lat, licząc od dnia, w którym zobowiązanie stało się wymagalne.

3a. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, którego oferta wygrała aukcję przeprowadzoną na podstawie art. 73 ust. 3a pkt 1 i 3, a który nie uzyskał stopnia wykorzystania zainstalowanej mocy elektrycznej określonego w tych punktach, w okresie w którym przysługiwało mu wsparcie, jest obowiązany do zwrotu operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, pomocy publicznej uzyskanej w drodze aukcji, w odniesieniu do energii elektrycznej wytworzonej w danej instalacji odnawialnego źródła energii.

3b. Dokonując weryfikacji rzeczywistego stopnia wykorzystania mocy, o którym mowa w art. 73 ust. 3a pkt 1 i 3, uwzględnia się na korzyść wytwórcy sytuacje, w których instalacja odnawialnego źródła energii pozostawała w gotowości do wytwarzania energii, jednak nastąpiło ograniczenie wytworzenia energii albo do jej wytworzenia nie doszło w następnym czasie:

- 1) obowiązywania regulacji prawa powszechnie obowiązującego przyjętego po dniu złożenia oferty, o której mowa w ust. 1;
- 2) konieczności zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej;
- 3) wystąpienia awarii w systemie elektroenergetycznym;
- 4) działania siły wyższej, rozumianej jako zdarzenie lub seria zdarzeń, niezależnych od wytwórcy, których nie mógł on uniknąć lub przewidywać, do których zalicza się:
 - a) klęski żywiołowe, w tym katastrofę naturalną, lub awarię techniczną w rozumieniu ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1897),
 - b) wojnę, działania wojenne, akty terroryzmu, zamieszki, awarię elektrowni jądrowej.

4. Na potrzeby ustalenia rzeczywistego rozliczenia obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, przyjmuje się:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii elektrycznej, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa,
- 3) minimalny udział biomasy, o której mowa w art. 44 ust. 3 pkt 7, w łącznej masie biomasy spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy,
- 4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii – określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.

Art. 84. Prezes URE ma prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności ze stanem faktycznym informacji i oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 4 i 8, w art. 71 ust. 3, w art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5, 6 i 9, a także spełnienia warunków określonych w art. 73 ust. 3a pkt 1 i 3.

Art. 85. 1. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa URE oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

2. Prezes URE może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 1 oraz art. 86 i art. 87 stosuje się odpowiednio.

Art. 86. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, należących do wytwórcy energii elektrycznej wytwarzanej w instalacji odnawialnego źródła energii, którzy wygrali aukcję;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub danych zawartych na innych nośnikach informacji, mających związek z przedmiotem kontroli, oraz udostępnienia ich.

Art. 87. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności ze stanem faktycznym informacji i oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 4 i 8, w art. 71 ust. 3, w art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5, 6 i 9, a także spełnienia warunków określonych w art. 73 ust. 3a pkt 1 i 3. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

2. Przeprowadzający kontrolę zamieszcza w protokole adnotację o odmowie podpisania protokołu przez kontrolowanego.

Art. 88. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli niezgodności ze stanem faktycznym przekazanych informacji i złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 71 ust. 3, w art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5, 6 i 9, a także spełnienia warunków określonych w art. 73 ust. 3a pkt 1 i 3, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje postanowienie odpowiednio o braku możliwości zakwalifikowania kwestionowanej ilości energii elektrycznej jako energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub decyzję o obowiązku zwrotu operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, pomocy publicznej uzyskanej w drodze aukcji, określając kwotę wsparcia, która podlega zwrotowi do operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106.

Art. 89. 1. Prezes URE przekazuje właściwemu sprzedawcy zobowiązanemu informację o postanowieniu lub decyzji, o których mowa w art. 88, w terminie 14 dni od dnia, w którym to postanowienie lub decyzja stały się ostateczne. Sprzedawca zobowiązany dokonuje korekty, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 pkt 4.

2. Prezes URE przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, informację o postanowieniu lub decyzji, o których mowa w art. 88, w terminie 3 dni od dnia, w którym to postanowienie stało się ostateczne.

Art. 90. 1. Do postępowań przed Prezesem URE stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Na postanowienie, o którym mowa w art. 88, służy zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 91.³⁷⁾ W sprawach dotyczących kontroli wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Art. 92. 1. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, od wytwórcy tej energii, który wygrał aukcję, po stałej cenie ustalonej w aukcji rozstrzygniętej nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r., oraz wyłącznie w ilości określonej przez danego wytwórcę w złożonej przez niego ofercie, o której mowa w art. 79.

2. Koszty bilansowania handlowego energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW pokrywają w całości sprzedawcy zobowiązani.

3. Koszty uzasadnione bilansowania handlowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw pokrywających te koszty, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

4. Sprzedawca zobowiązany jest odpowiedzialny za bilansowanie handlowe energii elektrycznej wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 1.

5. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, który wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r., przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

6. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, oraz prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w ust. 5, przysługuje w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1, w:

- 1) instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. b, i wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia;

³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 26 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 2) instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tych instalacjach albo w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji;
- 3) instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu, od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2040 r., przy czym okres ten liczy się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

7. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, oraz prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w ust. 5, przysługuje w okresie określonym na podstawie art. 77 ust. 1, obowiązującym w dniu złożenia oferty, o której mowa w art. 79 ust. 1.

8. (uchylony)

9. W przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej mniejszej niż 500 kW, po średniej kwartalnej cenie energii elektrycznej niepodlegającej obowiązkowi, o którym mowa w art. 49a ustawy – Prawo energetyczne, zamieszczonej przez Prezesa URE w Biuletynie Informacji Publicznej URE, obowiązującej w poprzednim kwartale.

10. Cena sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podana w ofertach uczestników aukcji, których oferty wygrały aukcję, podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, zwanego dalej „Prezesem GUS”, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

11. Ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii wprowadzonej do sieci, którą jest obowiązany:

- 1) zakupić sprzedawca zobowiązany, w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW,
- 2) rozliczyć z operatorem rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW

– ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w danym miesiącu; prawo dostępu do tych danych otrzymuje także operator rozliczeń energii odnawialnej w celu weryfikacji wniosków, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3.

12. Dopuszcza się określenie ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci, o której mowa w ust. 11, metodą proporcjonalną w stosunku do ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii określonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

- 1) generatora;
- 2) ogniwa fotowoltaicznego;
- 3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną.

Art. 93. 1. W celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 92 ust. 1, 6 i 9, sprzedawca zobowiązany jest obowiązany do:

- 1) prowadzenia dokumentacji w ujęciu dobowym dotyczącej ilości, wyrażonej w kWh, i ceny energii elektrycznej, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zakupionej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania wytwórcy i daty pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej przez danego wytwórcę;
- 2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażonej w MWh, sprzedanej w danym miesiącu;

- 3) obliczenia wartości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu jako iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 2, i średniej dziennej ceny energii elektrycznej, stanowiącej średnią arytmetyczną obliczoną ze średnich ważonych wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych cen energii elektrycznej we wszystkich godzinach dnia dostawy tej energii, zawartych na rynku, na którym są zawierane transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji sesyjnych giełdowych, niezawierającej kwot podatku od towarów i usług, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, obliczanej i publikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z przyjętymi przez ten podmiot zasadami;
- 4) przekazywania operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1–3, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii a wartością zakupu tej energii elektrycznej, wynikającej z realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 1, wykazanej w sprawozdaniu oraz informacji o korektach kwot wynikających ze sprawozdań za poprzednie miesiące w przypadku zaistniałej korekty danych o ilości wytworzonej energii elektrycznej;
- 5) odjęcia zakwestionowanej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł i energii w instalacji odnawialnego źródła energii zawartej w sprawozdaniu, o którym mowa w pkt 4, w kolejnym okresie sprawozdawczym – w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88; zakwestionowana ilość energii elektrycznej nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda, o którym mowa w pkt 4.

2. Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, w celu sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1, jest obowiązany do:

- 1) prowadzenia dokumentacji w ujęciu dobowym dotyczącej ilości, wyrażonej w kWh, i ceny energii elektrycznej, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania daty pierwszego wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej;
- 2) obliczenia wartości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu jako iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, i średniej dziennej ceny energii elektrycznej, stanowiącej średnią arytmetyczną obliczoną ze średnich ważonych wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych cen energii elektrycznej we wszystkich godzinach dnia dostawy tej energii, zawartych na rynku, na którym są zawierane transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji sesyjnych giełdowych, niezawierającej kwot podatku od towarów i usług, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, obliczanej i publikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z przyjętymi przez ten podmiot zasadami;
- 3) przekazywania operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, obliczoną zgodnie z pkt 2, a wartością tej energii elektrycznej ustaloną na podstawie ceny zawartej w ofercie tego wytwórcy, która wygrała aukcję, wykazanej w sprawozdaniu, z uwzględnieniem ust. 4 i 6;
- 4) odjęcia zakwestionowanej ilości energii elektrycznej zawartej w sprawozdaniu, o którym mowa w pkt 3, w kolejnym okresie sprawozdawczym – w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88; zakwestionowana ilość energii elektrycznej nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda, o którym mowa w pkt 3.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, publikuje średnie ważne wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z prowadzonego przez siebie rynku, na którym zawierane są transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji giełdowych sesyjnych – dla każdej godziny dostawy energii elektrycznej. Średnie ważne, o których mowa w zdaniu pierwszym, publikowane są na stronie internetowej podmiotu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1.

4. Od ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, odejmuje się ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w godzinach dostawy, o których mowa w ust. 3, dla których średnie ważne wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh.

5. Przepis ust. 4 stosuje się, jeżeli ceny, o których mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej, o których mowa w ust. 3.

6. Od ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, odejmuje się ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która jest opomiarowana w sposób uniemożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych.

7. Przepis ust. 6 stosuje się, jeżeli ceny, o których mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej, o których mowa w ust. 3.

8. Przepisów ust. 6 i 7 nie stosuje się do energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która nie spełnia wymagań technicznych określonych w ust. 6. Dla określenia ilości wytworzonej energii elektrycznej przyjmuje się ilość energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej instalacji w godzinach, o których mowa w ust. 4, przy założeniu, że instalacja ta pracowała w tym czasie z mocą zainstalowaną elektryczną.

9. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, po weryfikacji wniosku dokonanej na podstawie przekazanego sprawozdania przez sprzedawcę zobowiązanego lub wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, wypłaca temu sprzedawcy zobowiązanemu lub wytwórcy, na wskazany przez niego we wniosku rachunek bankowy, kwotę przeznaczoną na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3.

10. W przypadku gdy w danym miesiącu ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest mniejsza niż ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wypłata jest równa iloczynowi kwoty określonej we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, i ilorazu ilości sprzedanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, i ilości zakupionej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

11. W przypadku gdy w danym miesiącu saldo, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, jest dodatnie, jest ono rozliczane z przyszłym ujemnym saldem, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3.

12. W przypadku gdy saldo, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, jest dodatnie i nie może zostać rozliczone do końca okresu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1, jest ono zwracane operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przez sprzedawcę zobowiązanego albo wytwórcę energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, w sześciu równych miesięcznych ratach, począwszy od końca ostatniego miesiąca, w którym zakończył się ten okres.

Art. 94. 1. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie do dnia 30 września każdego roku, przekazuje Prezesowi URE informacje o planowanych w roku następnym wypłatach na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, biorąc pod uwagę informacje zawarte w sprawozdaniach miesięcznych przekazywanych przez sprzedawców zobowiązanych oraz wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, otrzymanych w danym roku.

2. Prezes URE planuje wypłaty na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, w roku następnym, biorąc pod uwagę:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 1;
- 2) maksymalną ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 72;
- 3) średnią cenę zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, w trzech pierwszych kwartałach roku kalendarzowego.

Art. 95. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera opłatę, zwaną dalej „opłatą OZE”, związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym. Opłatę OZE przeznaczają się wyłącznie na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3, oraz kosztów działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, prowadzonej na podstawie ustawy.

2. Opłatę OZE oblicza, w sposób określony w art. 96 ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, zwany dalej „płatnikiem opłaty OZE”.

3. Płatnik opłaty OZE pobiera opłatę OZE od:

- 1) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE;
- 2) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE;
- 3) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE, sprzedającego energię elektryczną przynajmniej jednemu odbiorcy końcowemu lub przedsiębiorstwu energetycznemu świadczącemu usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, którzy są przyłączeni do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną.

4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera opłatę OZE od podmiotów przyłączonych bezpośrednio do sieci przesyłowej, niebędących płatnikami opłaty OZE.

Art. 96. 1. Płatnik opłaty OZE oblicza należną opłatę OZE jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

- 1) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty OZE;
- 2) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE;
- 3) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

2. Podstawą do obliczenia opłaty OZE pobieranej od odbiorcy przemysłowego, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, i dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 53 ust. 2, wyniosła:

- 1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% – jest 80%,
- 2) więcej niż 20% i nie więcej niż 40% – jest 60%,
- 3) więcej niż 40% – jest 15%

– ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę w danym okresie rozliczeniowym.

3. Energię elektryczną zużywaną przez:

- 1) płatników opłaty OZE,
- 2) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikami opłaty OZE,
- 3) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej

– w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę OZE.

Art. 97. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej opłatę związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym. Opłatę ustala się na podstawie stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych za MWh.

2. Opłatę z tytułu świadczenia usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, oraz ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorcę końcowego, z uwzględnieniem art. 96 ust. 2.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną ustala opłatę związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym jako iloczyn stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych za MWh, oraz ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorcę końcowego przyłączonego do sieci przedsiębiorstwa energetycznego, które sprzedaje temu odbiorcy energię elektryczną.

4. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, jest przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE, wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

Art. 98. 1. Prezes URE kalkuluje stawkę opłaty OZE na dany rok kalendarzowy według wzoru:

$$S_{Ri} = G_i / Q_{i-1} - S_{Ri-1} / Q_{i-1},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S_{Ri} – stawkę opłaty OZE na dany rok kalendarzowy, wyrażoną w złotych za MWh,

G_i – wysokość kwoty planowanej do pobrania w roku kalendarzowym, na który jest kalkulowana stawka opłaty OZE,

Q_{i-1} – ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych w krajowym systemie elektroenergetycznym, która stanowiła podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1 i 2, w okresie 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień 1 lipca roku, w którym jest kalkulowana stawka opłaty OZE na kolejny rok kalendarzowy,

S_{Ri-1} – niewykorzystane środki z opłaty OZE pozostałe z roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym jest kalkulowana stawka opłaty OZE, wyrażone w złotych.

2. Prezes URE publikuje stawkę opłaty OZE na kolejny rok kalendarzowy w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do dnia 30 listopada.

3. Stawkę opłaty OZE ustala się w złotych z dokładnością do jednego grosza za MWh.

Art. 99. Wysokość kwoty oznaczonej symbolem „ G_i ”, o którym mowa w art. 98 ust. 1, stanowiącej podstawę do kalkulowania w danym roku „ S_i ” stawki opłaty OZE na rok następny, oblicza się według wzoru:

$$G_i = \sum K_{OZEfi} + L_{OZEi} - E_{OZEi},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$\sum K_{OZEfi}$ – sumę środków przeznaczonych na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3,

L_{OZEi} – wydatki i koszty, o których mowa w art. 102 ust. 2,

E_{OZEi} – prognozowany, na dzień 31 grudnia danego roku „ S_i ”, stan środków na rachunku opłaty OZE, zgodnie z informacją, o której mowa w art. 102 ust. 3 pkt 2.

Art. 100. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne:

1) wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikiem opłaty OZE,

2) wytwarzające energię elektryczną

– przekazują płatnikom opłaty OZE informację w szczególności o ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do obliczenia opłaty OZE, w terminie do piątego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.

2. Płatnik opłaty OZE przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz Prezesowi URE w szczególności informację o:

1) ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do naliczenia opłaty OZE,

2) wielkości należnych i pobranych środków z tytułu opłaty OZE

– w terminie do szóstego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.

3. Płatnik opłaty OZE przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego środki z tytułu opłaty OZE należne za dany okres rozliczeniowy, w terminie do dwudziestego pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101. Środki należne są pomniejszane na fakturze wystawionej płatnikowi opłaty OZE przez operatora systemu przesyłowego o wierzytelności z tytułu opłaty OZE z poprzednich okresów rozliczeniowych odpisane w tym okresie rozliczeniowym jako wierzytelności nieściągalne w rozumieniu przepisów art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Szczegółowe zasady rozliczeń między płatnikiem opłaty OZE a operatorem systemu przesyłowego określa umowa lub instrukcja, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.

4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego gromadzi środki z tytułu opłaty OZE, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług, na wyodrębnionym rachunku bankowym.

5. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego w umowie lub instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, może określić inne zakresy przekazywanych informacji niż te, o których mowa w ust. 1–3, lub inne terminy niż te, o których mowa w ust. 1–3 lub art. 101.

Art. 101. Okresem rozliczeniowym dla rozliczeń dokonywanych między:

- 1) operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego a:
 - a) płatnikiem opłaty OZE,
 - b) odbiorcą końcowym przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej,
 - c) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącymi płatnikiem opłaty OZE, przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej– jest miesiąc kalendarzowy;
- 2) płatnikiem opłaty OZE a:
 - a) odbiorcą końcowym,
 - b) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącymi płatnikiem opłaty OZE przyłączonym do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE– jest okres, w którym są dokonywane rozliczenia za energię elektryczną i są świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji tej energii elektrycznej.

Art. 101a. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, informacje o środkach zgromadzonych z tytułu opłaty OZE za dany okres rozliczeniowy z uwzględnieniem dokonanych korekt rozliczeń za okresy poprzednie na rachunku, o którym mowa w art. 100 ust. 4, oraz o wysokości odsetek od tych środków, w terminie do dwudziestego trzeciego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

2. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1, wystawia na jej podstawie notę księgową operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania noty księgowej, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, zwany dalej „rachunkiem opłaty OZE”, środki w wysokości wynikającej z otrzymanej noty księgowej.

Art. 102. 1. W przypadku gdy kwota środków na rachunku opłaty OZE oraz na lokatach, o których mowa w art. 105, jest niewystarczająca na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106:

- 1) może pokryć ujemne saldo ze środków zgromadzonych na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 569 oraz z 2018 r. poz. 9), jeżeli nie spowoduje to niewykonanie zobowiązań wynikających z tej ustawy; wykorzystane środki z rachunku opłaty przejściowej podlegają zwrotowi w pełnej wysokości na ten rachunek;
- 2) zaciąga zadłużenie na pokrycie ujemnego salda.

2. Wydatki związane z zaciągniętym zadłużeniem, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty bieżącej działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i rozliczaniem ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oznaczone symbolem „ L_{OZEi} ”, oblicza się według wzoru:

$$L_{OZEi} = C_{OZEi} + I_{OZEi} + F_{OZEi},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{OZEi} – kwotę należności głównych (kapitału) z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wymagalnych w danym roku kalendarzowym,

I_{OZEi} – kwotę odsetek z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku, o którym mowa w ust. 1,

F_{OZEi} – planowane w danym roku koszty bieżącej działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3.

3. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przekazuje Prezesowi URE informacje o:

- 1) wysokości wydatków i kosztów, o których mowa w ust. 2,
- 2) prognozowanym stanie środków na rachunku opłaty OZE na dzień 31 grudnia danego roku

– w terminie do dnia 30 września każdego roku.

Art. 103. 1. Środki z tytułu:

- 1) odsetek od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE,
- 2) lokat, o których mowa w art. 105

– przeznaczają się na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3.

2. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przekazuje Prezesowi URE informację o stanie środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE na ostatni dzień roku poprzedniego, w terminie do dnia 31 stycznia.

Art. 104. 1. Środki uzyskane z opłaty OZE oraz środki, o których mowa w art. 103 ust. 1, nie stanowią przychodu operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

2. Środki przekazane przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, na rzecz sprzedawcy zobowiązanego i wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, oraz wydatki i koszty finansowane ze środków, o których mowa w ust. 1, nie stanowią u operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego tworzy rezerwę, w ciężar kosztów, do wysokości środków uzyskanych z opłaty OZE, pomniejszonych o należny podatek od towarów i usług. Utworzenie rezerwy następuje odpowiednio w terminie, w którym opłata OZE stanie się należna.

4. Rezerwę, o której mowa w ust. 3, zwiększa się także o odsetki od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE, jeżeli odsetki te stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1.

5. Zmniejszenie lub rozwiązanie rezerwy, o której mowa w ust. 3, następuje w miesiącu, w którym operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekaże środki na rachunek opłaty OZE albo ustaną przyczyny jej utworzenia. Równowartość zmniejszonej lub rozwiązanej rezerwy stanowi u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1, w dacie dokonania tej czynności.

6. Środki przekazane przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego na rachunek opłaty OZE stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1, w dacie ich przekazania.

Art. 105. 1. (uchylony)³⁸⁾

2.³⁹⁾ Termin wymagalności lokat środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE, operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, dostosowuje do terminu wypłat kwot na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3.

Art. 105a. Środki zgromadzone na rachunku opłaty OZE mogą zostać przeznaczone na pokrycie niedoboru środków na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w ustawie wymienionej w art. 102 ust. 1 pkt 1, jeżeli nie spowoduje to niewykonania zobowiązań wynikających z ustawy; wykorzystane środki z rachunku opłaty OZE podlegają zwrotowi w pełnej wysokości na ten rachunek.

Art. 106. Zadania operatora rozliczeń energii odnawialnej wykonuje Zarządca Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy wymienionej w art. 102 ust. 1 pkt 1.

Art. 107. 1. Przedmiotem działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej jest:

- 1) gromadzenie środków pieniężnych na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3;
- 2) rozliczanie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3;
- 3) zarządzanie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku opłaty OZE na zasadach określonych w ustawie.

2. (uchylony)

Art. 108. (uchylony)

Art. 109. (uchylony)

Art. 110. (uchylony)

Art. 111. (uchylony)

Art. 112. (uchylony)

Art. 113. Operator rozliczeń energii odnawialnej:

- 1) składa ministrowi właściwemu do spraw energii corocznie, w terminie do końca pierwszego kwartału, sprawozdanie ze swojej działalności, w tym informacje o wpływach z opłaty OZE i stanie środków na rachunku opłaty OZE, kosztach działalności, bieżącym i planowanym zadłużeniu spółki;
- 2) przedstawia, na żądanie ministra właściwego do spraw energii, informacje o swojej działalności inne niż określone w pkt 1.

Art. 114. (uchylony)

Art. 115. (uchylony)

Art. 116. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się w obszarze danej sieci ciepłowniczej obrotem ciepłem lub wytwarzaniem ciepła i jego sprzedażą odbiorcom końcowym dokonuje zakupu oferowanego mu ciepła wytworzonego w przyłączonych do tej sieci instalacjach:

- 1) termicznego przekształcania odpadów,
- 2) odnawialnego źródła energii, innych niż instalacja termicznego przekształcania odpadów, wytworzonego z odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem ciepła wytworzonego w instalacjach spalania wielopaliwowego innego niż ciepło użytkowe wytworzone w wysokosprawnej kogeneracji

– w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców końcowych tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do tej sieci.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do wyrażenia zgody na przyłączenie instalacji, o której mowa w ust. 1, do sieci ciepłowniczej. Przyłączenie jest realizowane zgodnie z przepisami prawa energetycznego, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie ust. 3.

³⁸⁾ Przez art. 89 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 36.

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 89 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 36.

3. Minister właściwy do spraw energii określi w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres obowiązku i warunki techniczne zakupu ciepła, o którym mowa w ust. 1,
- 2) warunki przyłączenia do sieci instalacji, o których mowa w ust. 1, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączenia tych instalacji,
- 3) sposób ustalania rzeczywistej ilości ciepła objętego obowiązkiem zakupu ciepła, o którym mowa w ust. 1,
- 4) zasady i sposób prowadzenia przez Prezesa URE kontroli warunków technicznych określonych w pkt 1,
- 5) sposób uwzględniania w kalkulacji cen ciepła ustalanych w taryfach przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, kosztów realizacji obowiązku zakupu ciepła, o którym mowa w ust. 1,
- 6) sposób załatwiania reklamacji w zakresie przyłączenia, o którym mowa w pkt 2

– biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, bezpieczeństwo funkcjonowania pracy sieci ciepłowniczych, potrzebę ochrony środowiska naturalnego, cele gospodarcze i społeczne, w tym ochronę interesów odbiorców ciepła, a także udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania ciepła z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy, jak również potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu, lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

Art. 117. 1. W przypadku ciepła wytworzonego z biopłynów, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 116 ust. 1, jest obowiązane do zakupu tego ciepła pod warunkiem, że biopłyny wykorzystane do jego wytworzenia spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bd ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

2. Podmiot oferujący ciepło wytworzone z biopłynów przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w art. 116 ust. 1, potwierdza spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w:

- 1) art. 28b–28bc ustawy wymienionej w ust. 1 – dokumentami określonymi w art. 28c ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1 tej ustawy;
- 2) art. 28bd ustawy wymienionej w ust. 1 – poprzez oświadczenie o następującej treści:
„Oświadczam, że biopłyny wykorzystane do wytworzenia ciepła spełniają kryterium zrównoważonej gospodarki rolnej, o którym mowa w art. 28bd ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.”

3. Potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bc ustawy wymienionej w ust. 1, odbywa się przez system bilansu masy, o którym mowa w art. 130 ust. 5.

Art. 118. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego, w obszarze swojego działania, odbiera biogaz lub biogaz rolniczy spełniający parametry jakościowe dla paliw gazowych wprowadzanych do sieci, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne, wytwarzanego w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej bezpośrednio do sieci tego operatora.

Art. 119. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób dokumentowania biomasy, w tym biomasy lokalnej oraz zasady jej zrównoważonego pozyskania, na potrzeby systemu wsparcia,
- 2) promień obszaru, z którego może być pozyskana biomasa lokalna, nie większy niż 300 km od jednostki wytwórczej, w której zostanie wykorzystana

– biorąc pod uwagę potrzebę prawidłowego kwalifikowania wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz pochodzenia biomasy, w tym biomasy lokalnej, a także potrzebę efektywnego wykorzystania lokalnie dostępnych zasobów biomasy.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia, określić rodzaje biomasy, w szczególności biomasy lokalnej, z której do wytworzenia energii w procesie spalania, będzie przysługiwało świadectwo pochodzenia, obowiązek zakupu energii albo prawo do pokrycia ujemnego salda w ramach aukcji, biorąc pod uwagę potrzebę zachowania zrównoważonego wykorzystania biomasy oraz wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe.

Art. 119a. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe cechy jakościowo-wymiarowe i fizykochemiczne drewna energetycznego biorąc pod uwagę konieczność optymalnego wykorzystania surowca drzewnego na potrzeby przemysłowe oraz energetyczne.

Rozdział 5

Gwarancje pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 120. 1. Gwarancja pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwana dalej „gwarancją pochodzenia”, jest dokumentem poświadczającym odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.

2. Z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe.

3. Przekazanie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od przeniesienia praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia.

Art. 121. 1. Gwarancję pochodzenia wydaje się na pisemny wniosek wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, zwany dalej „wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia”.

2. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia składa się do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, w terminie 30 dni od dnia zakończenia wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej wnioskiem.

3. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy energii elektrycznej;
- 2) określenie lokalizacji, rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, w którym została wytworzona energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii;
- 3) dane dotyczące ilości wprowadzonej do sieci energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 4) określenie okresu, obejmującego jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia wytwarzania tej energii;
- 5) wskazanie, czy instalacja odnawialnego źródła energii określona we wniosku korzystała z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w tych instalacjach.

4. Do wydawania gwarancji pochodzenia oraz innych dokumentów potwierdzających wydanie gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

5. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego dokonuje weryfikacji danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, zawartych we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia i w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania przekazuje ten wniosek Prezesowi URE, wraz z potwierdzeniem ilości wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wprowadzonej do sieci, ustalonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

6. Na potrzeby ustalenia rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii w celu wydawania gwarancji pochodzenia przyjmuje się:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii elektrycznej, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa,
- 3) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii – określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.

Art. 122. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia nie zawiera danych, o których mowa w art. 121 ust. 3, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

2. Prezes URE wydaje gwarancję pochodzenia w terminie 30 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia.

3. Gwarancja pochodzenia jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, objętej wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia.

4. Po upływie okresu określonego w ust. 3 gwarancja pochodzenia wygasa i podlega wykreśleniu z rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1.

5. Gwarancję pochodzenia oznacza się indywidualnym numerem, zawiera się w niej dane, o których mowa w art. 121 ust. 3, oraz określa się termin jej ważności.

6. Gwarancja pochodzenia traci ważność z dniem wydania przez podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, dokumentu, o którym mowa w art. 124 ust. 4.

7. Gwarancję pochodzenia wydaje się za wytworzoną energię elektryczną z dokładnością do 1 MWh.

8. Gwarancję pochodzenia wydaje się w postaci elektronicznej i przekazuje się bezpośrednio do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1.

9. Gwarancja pochodzenia podlega po przekazaniu do rejestru gwarancji pochodzenia rozdzielaniu w całości przez podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, na gwarancje pochodzenia w postaci elektronicznej w ilości równej ilości MWh wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii i wskazanej w tej gwarancji pochodzenia.

10. Gwarancję pochodzenia niewymagającą rozdzielania lub gwarancję pochodzenia powstałą na skutek rozdzielania, wpisuje się na konto wytwórcy w rejestrze gwarancji pochodzenia.

11. Przez gwarancję pochodzenia niewymagającą rozdzielania rozumie się gwarancję pochodzenia, z której treści wynika, iż ogranicza się do potwierdzenia odbiorcy końcowemu wytworzenia z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii dokładnie 1 MWh energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej.

12. Gwarancję pochodzenia powstałą na skutek rozdzielania oznacza się indywidualnym numerem gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzielaniu i zawiera się w niej dane oraz termin, o których mowa w ust. 5, przy czym dodatkowo wskazuje się, iż ogranicza się ona do potwierdzenia odbiorcy końcowemu wytworzenia z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii dokładnie 1 MWh wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej energii elektrycznej z ilości energii elektrycznej wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzielaniu.

13. Termin ważności wskazany w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzielaniu jest terminem ważności gwarancji pochodzenia powstałych na skutek tego rozdzielania.

14. Do gwarancji pochodzenia uznanych przez Prezesa URE, które nie były rozdzielane na gwarancje pochodzenia w sposób, o którym mowa w ust. 9, przepisy ust. 9–13 stosuje się odpowiednio.

Art. 123. 1. Prezes URE, na pisemny wniosek podmiotu, uznaje gwarancję pochodzenia wydaną w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Prezes URE odmawia uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku, gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.

3. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, Prezes URE niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy.

4. Gwarancja pochodzenia, o której mowa w ust. 1, jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej, na którą została wydana.

Art. 124. 1. Rejestr gwarancji pochodzenia prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub
 - 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi
- organizujący obrót gwarancjami pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, prowadzi rejestr gwarancji pochodzenia w sposób zapewniający identyfikację:

- 1) wytwórców, którym wydano gwarancję pochodzenia;
- 2) podmiotów, których gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zostały uznane przez Prezesa URE;
- 3) przysługujących gwarancji pochodzenia oraz odpowiadającej im ilości energii elektrycznej.

3. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych oraz uznanych gwarancjach pochodzenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wydaje podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji pochodzenia dokument potwierdzający przysługujące temu podmiotowi gwarancje pochodzenia w celu poświadczenia odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Wytwórca oraz podmiot posiadający konto w rejestrze gwarancji pochodzenia informują pisemnie Prezesa URE oraz podmiot, o którym mowa w ust. 1, o przekazaniu gwarancji pochodzenia odbiorcy końcowemu, w terminie 7 dni od dnia jej przekazania.

6. Informację, o której mowa w ust. 5, wpisuje się do rejestru gwarancji pochodzenia.

7. Przeniesienie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego wpisu w rejestrze gwarancji pochodzenia.

8. Wpis do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz zmiany dokonane w tym rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia tego rejestru.

9. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może organizować obrót gwarancjami pochodzenia.

Art. 125. 1. Prezes URE odmawia:

- 1) wydania gwarancji pochodzenia – w przypadku, gdy wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia został złożony operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego po upływie terminu, o którym mowa w art. 121 ust. 2;
- 2) uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w art. 123 ust. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 123 ust. 2.

2. Prezes URE odmawia, w drodze postanowienia, wydania gwarancji pochodzenia lub uznania gwarancji pochodzenia. Na postanowienie służy zażalenie.

3. Zażalenie wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Przepisy ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych

Art. 126. 1. Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych do 2020 r. określa krajowy plan działania opracowany przez ministra właściwego do spraw energii.

2. Krajowy plan działania określa w szczególności:

- 1) krajowy cel w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto;
- 2) krajowy cel w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w transporcie;
- 3) cele pośrednie, obejmujące dwuletnie okresy, określające sposób dojścia do krajowego celu wymienionego w pkt 1;
- 4) wpływ środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto oraz działania, jakie należy podjąć w tym zakresie dla osiągnięcia krajowego celu wymienionego w pkt 1;
- 5) końcowe zużycie energii brutto ze źródeł odnawialnych w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie;
- 6) działania, jakie powinny zostać podjęte dla osiągnięcia celów pośrednich w poszczególnych latach, aż do osiągnięcia krajowego celu wymienionego w pkt 1, w zakresie:
 - a) współpracy organów administracji rządowej z jednostkami samorządu terytorialnego,

- b) współpracy międzynarodowej dotyczącej pozyskiwania energii i paliw ze źródeł odnawialnych oraz projektów energetycznych,
- c) krajowej strategii rozwoju zasobów biomasy.

3. Rada Ministrów przyjmuje Krajowy plan działania, w drodze uchwały, na wniosek ministra właściwego do spraw energii.

4. Minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej krajowy plan działania przyjęty przez Radę Ministrów.

5. W przypadku:

- 1) gdy udział energii ze źródeł odnawialnych określony w krajowym planie działania dla danego okresu obniży się poniżej celu pośredniego określonego dla okresu bezpośrednio go poprzedzającego,
- 2) wydania zaleceń przez Komisję Europejską

– minister właściwy do spraw energii opracowuje aktualizację krajowego planu działania.

6. Do aktualizacji krajowego planu działania przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 127. 1. Minister właściwy do spraw energii monitoruje realizację krajowych celów wskazanych w art. 126 ust. 2 pkt 1 i 2, w szczególności na podstawie danych przekazanych przez Prezesa URE oraz wyników badań statystycznych prowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 997 i 1000).

2. Minister właściwy do spraw energii, co 2 lata, sporządza i przedstawia Radzie Ministrów sprawozdanie zawierające wyniki monitorowania realizacji krajowego celu, wraz ze wskazaniem postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw ze źródeł odnawialnych.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje dotyczące w szczególności:

- 1) udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto, w podziale na sektory: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu;
- 2) techniczne możliwości przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci;
- 3) wpływu środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto;
- 4) działań podejmowanych dla realizacji krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1;
- 5) przewidywanego zapotrzebowania na energię ze źródeł odnawialnych;
- 6) planowanych i będących w budowie instalacji odnawialnego źródła energii;
- 7) postępu dokonanego w usprawnianiu procedur administracyjnych oraz usuwaniu barier regulacyjnych i innych w rozwoju wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych.

4. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, przyjmuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, w terminie do dnia 30 listopada roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

5. Minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

Art. 128. 1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii ze źródeł odnawialnych, zużywanych w sektorach: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu, wykonują:

- 1) minister właściwy do spraw energii;
- 2) minister właściwy do spraw rozwoju wsi;
- 3) minister właściwy do spraw środowiska;
- 4) Dyrektor Generalny KOWR;
- 5) Prezes URE;
- 6) Prezes GUS.

2. Zadania ministra właściwego do spraw energii obejmują:

- 1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych;
- 2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających pozyskiwanie i wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych oraz działań mających na celu ich wykorzystanie;

- 3) podejmowanie działań mających na celu usprawnienie procedur administracyjnych związanych z prowadzeniem procesu inwestycyjnego w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii oraz usuwanie barier mogących ograniczać wzrost pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych i ich wykorzystania;
- 4) monitorowanie funkcjonowania systemu gwarancji pochodzenia;
- 5) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię ze źródeł odnawialnych oraz jej wykorzystania.

3. Zadania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi obejmują:

- 1) promowanie wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego na cele energetyczne, z uwzględnieniem potrzeb produkcji żywności;
- 2) monitorowanie zmian powierzchni gruntów przeznaczonych na uprawy energetyczne.

4. Zadania ministra właściwego do spraw środowiska obejmują opracowywanie analiz w zakresie określenia:

- 1) szacunkowego wpływu wytwarzania biokomponentów i biopłynów na zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby;
- 2) szacunkowej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z wytwarzaniem energii ze źródeł odnawialnych.

5. Zadania Dyrektora Generalnego KOWR obejmują:

- 1) monitorowanie ilości i rodzajów surowców wykorzystanych do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego, wytwarzania biogazu rolniczego, a także biokomponentów stosowanych w paliwach transportowych;
- 2) gromadzenie informacji dotyczących istniejącej, będącej w budowie lub planowanej infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego oraz wytwarzania biokomponentów.

6. Zadania Prezesa URE obejmują:

- 1) udostępnianie informacji, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 19 ustawy – Prawo energetyczne, dotyczących odnawialnych źródeł energii;
- 2) monitorowanie wykonania przez przedsiębiorstwa energetyczne obowiązku zapewnienia pierwszeństwa w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

7. Zadania Prezesa GUS obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie.

8. Organy, o których mowa w ust. 1, udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej informacje zgromadzone w trakcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 2–7.

Art. 129. 1. Udział energii ze źródeł odnawialnych oblicza się jako iloraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych oraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł, wyrażony w procentach.

2. Przy obliczaniu udziału energii ze źródeł odnawialnych stosuje się metodologię i definicje określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania:

- 1) udziału energii ze źródeł odnawialnych w ciepłownictwie i chłodnictwie,
- 2) udziału energii ze źródeł odnawialnych w elektroenergetyce,
- 3) udziału energii ze źródeł odnawialnych w transporcie,
- 4) udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto,
- 5) znormalizowanej ilości energii elektrycznej wytworzonej w elektrowniach wodnych lub wiatrowych,
- 6) rzeczywistej ilości ciepła wytworzonego z energii aerotermalnej, geotermalnej lub hydrotermalnej przez pompy ciepła – biorąc pod uwagę rodzaj działalności gospodarczej, możliwości techniczne i organizacyjne w zakresie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych oraz metodologię obliczania przyjętą przez Komisję Europejską.

Art. 130. 1. Energia elektryczna wytworzona z biopłynów może być zaliczona na poczet realizacji krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1, wyłącznie wtedy, gdy biopłyny wykorzystane do wytworzenia tej energii spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bd ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

2. Wykazanie, że biopłyny spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bc ustawy wymienionej w ust. 1, odbywa się na podstawie dokumentów określonych w art. 28c ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1 ustawy wymienionej w ust. 1.

3. Wsparcie finansowe w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów, pochodzące ze środków publicznych, w tym środków funduszy Unii Europejskiej, może zostać udzielone podmiotowi ubiegającemu się o przyznanie wsparcia finansowego, pod warunkiem, że biopłyny wykorzystane do wytworzenia tej energii objęte wsparciem, spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bd ustawy wymienionej w ust. 1.

4. Potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bc ustawy wymienionej w ust. 1, odbywa się przez system bilansu masy.

5. W przypadku wytworzenia energii elektrycznej z biopłynów, wytwórca, o którym mowa w art. 45 ust. 1 albo art. 72, jest obowiązany wdrożyć system bilansu masy, który:

- 1) umożliwi mieszanie partii biomasy albo biopłynów o różnym stopniu zrównoważenia;
- 2) w przypadku, o którym mowa w pkt 1, pozwala określić stopień zrównoważenia oraz wielkość poszczególnych partii biomasy albo biopłynów;
- 3) zapewnia, że suma wszystkich partii biomasy albo biopłynów wyprowadzonych z mieszanki posiada ten sam stopień zrównoważenia i jest równa sumie wszystkich partii biomasy albo biopłynów wprowadzonych do tej mieszanki.

6. W sprawach dotyczących weryfikacji spełnienia przez biopłyny kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bd ustawy wymienionej w ust. 1, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Art. 131. 1. Minister właściwy do spraw energii tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2. Prezes URE oraz Zarząd Narodowego Funduszu przekazują ministrowi właściwemu do spraw energii informacje związane z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych, które niezwłocznie od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw energii zamieszcza się w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazywane przez Prezesa URE dotyczą w szczególności:

- 1) mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii objętych koncesją Prezesa URE na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej;
- 2) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, określonego na podstawie wydanych przez Prezesa URE świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, objętego postanowieniami o odmowie wydania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia z biogazu rolniczego;
- 4) liczbie wydanych gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane.

4. Informacje wskazane w ust. 3 Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii w terminie 25 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

5. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, Zarząd Narodowego Funduszu przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informacje o wysokości uiszczonych opłat zastępczych, według stanu na koniec danego kwartału, w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

6. Dane zamieszczone w elektronicznej bazie danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych są jawne.

Art. 132. 1. Minister właściwy do spraw energii jest obowiązany do udostępniania informacji o kosztach i korzyściach wynikających ze stosowania urządzeń i systemów grzewczych, chłodniczych i elektrycznych, wykorzystujących energię z odnawialnych źródeł energii.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się w formie ustnej, pisemnej lub elektronicznej.

Art. 133. Minister właściwy do spraw energii przy udziale jednostek samorządu terytorialnego opracowuje programy informacyjne, doradcze lub szkoleniowe informujące społeczeństwo o korzyściach i rozwiązaniach praktycznych związanych z rozwojem i wykorzystaniem energii z odnawialnych źródeł energii.

Art. 134. Minister właściwy do spraw energii zapewnia dostęp do informacji i wytycznych o sposobach optymalnego połączenia instalacji odnawialnych źródeł energii, wysoko efektywnych technologii oraz systemów grzewczych i chłodniczych.

Art. 135. Przez energię ze źródeł odnawialnych rozumie się – dla celów statystycznych – energię z odnawialnych źródeł niekopalnych, a mianowicie energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną, energię fal, prądów i pływów morskich, energię spadku rzek oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu pochodzącego ze składowisk odpadów, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych.

Rozdział 7

Warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom mikroinstalacji, małych instalacji i instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW oraz akredytowania organizatorów szkoleń

Art. 136. 1. Osoba dokonująca instalacji:

- 1) mikroinstalacji lub
- 2) małych instalacji, lub
- 3) instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW

– zwana dalej „instalatorem”, może wystąpić z wnioskiem do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, zwanego dalej „Prezesem UDT”, o wydanie dokumentu potwierdzającego posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „certyfikatem”.

2. Certyfikat potwierdza posiadanie kwalifikacji do instalowania następujących rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii:

- 1) kotłów i pieców na biomasę lub
- 2) systemów fotowoltaicznych, lub
- 3) słonecznych systemów grzewczych, lub
- 4) pomp ciepła, lub
- 5) płytkich systemów geotermalnych.

3. Certyfikat może być wydany instalatorowi, który:

- 1) posiada:
 - a) pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,
 - b) dokument potwierdzający kwalifikacje związane z instalowaniem urządzeń lub instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych lub
 - c) udokumentowane trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie instalowania lub modernizacji urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych, lub
 - d) świadectwo ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych, których program dotyczył zagadnień zawartych w zakresie programowym szkoleń określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 152 pkt 2, lub
 - e) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia u producenta danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, które w części teoretycznej i praktycznej zawierało zagadnienia w zakresie projektowania, instalowania, konserwacji, modernizacji i utrzymania w należytych stanie technicznym instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 3) ukończył szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji, małej instalacji lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, poświadczone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 146 ust. 1 lub w art. 153 ust. 1, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, o której mowa w art. 137 ust. 2, odpowiednio dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego.

4. Instalatorowi, który posiada:

- 1) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2017 r. poz. 2198, 2203 i 2361) lub
- 2)⁴⁰⁾ dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lub w specjalności w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii albo urządzeń i instalacji sanitarnych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, ciepłych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych wydany po dniu 1 września 2005 r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.⁴¹⁾)

– może być wydany certyfikat, jeżeli spełnia on warunki określone w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz w pkt 2.

Art. 137. 1. Egzamin dla instalatorów ubiegających się o wydanie certyfikatu przeprowadza się nie rzadziej niż dwa razy w roku. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes UDT ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie później niż w terminie trzydziestu dni przed dniem egzaminu.

2. Egzamin dla instalatorów dla danego rodzaju instalacji przeprowadza komisja egzaminacyjna, zwana dalej „Komisją”.

3. Prezes UDT powołuje członków Komisji spośród osób wskazanych we wnioskach podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz osób wyznaczonych przez siebie, spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 152 pkt 3, w okresie 4 lat od dnia potwierdzenia spełnienia tych wymagań.

4. Wniosek o powołanie członka Komisji mogą zgłosić w szczególności:

- 1) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne – w przypadku, gdy zgodnie ze statutem wykonują działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) jednostki i instytucje o zasięgu regionalnym lub ogólnokrajowym wykonujące działalność w zakresie danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) producenci oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których prowadzi się kształcenie zawodowe z zakresu instalacji odnawialnego źródła energii lub energetyki.

5. W skład Komisji wchodzi nie mniej niż 3 członków.

6. Za przeprowadzenie egzaminu dla instalatorów członkom Komisji przysługuje wynagrodzenie, które nie może być wyższe niż 20% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383, z późn. zm.⁴²⁾).

Art. 138. 1. Wniosek o wydanie certyfikatu zawiera w szczególności:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 3) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji wnioskodawcy;
- 4) numer PESEL, o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
- 5) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
- 6) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę;
- 7) podpis wnioskodawcy.

2. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza:

- 1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 1 lit. b, c, d lub e albo w ust. 4;

⁴⁰⁾ Utracił moc z dniem 24 czerwca 2017 r. w części obejmującej słowa „wydany po dniu 1 września 2005 r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.)”, na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2017 r. sygn. akt K 16/15 (Dz. U. poz. 1213).

⁴¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2201 oraz z 2018 r. poz. 138, 398, 650, 730, 912 i 1000.

⁴²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1386 i 2120 oraz z 2018 r. poz. 138, 357, 730 i 912.

2) oświadczenie o wyrażeniu zgody albo o odmowie ujawnienia w rejestrze, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 1, informacji dotyczących miejsca pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora.

3. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z pełni praw publicznych i nie byłem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Wniosek o wydanie certyfikatu może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219 oraz z 2018 r. poz. 650).

5. Wniosek o wydanie certyfikatu złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się:

- 1) kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo
- 2) podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

Art. 139. 1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT sprawdza spełnianie przez instalatora ubiegającego się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4.

2. Prezes UDT wydaje certyfikat albo zawiadania o odmowie jego wydania, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie certyfikatu.

3. Certyfikat jest ważny przez okres 5 lat.

Art. 140. Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu w przypadku stwierdzenia:

- 1) niespełniania przez osobę ubiegającą się o wydanie certyfikatu któregokolwiek z wymagań określonych w art. 136 ust. 3 lub 4 albo
- 2) cofnięcia instalatorowi certyfikatu – w przypadku, gdy od dnia cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok.

Art. 141. 1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat w przypadku:

- 1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora;
- 2) pozbawienia instalatora praw publicznych;
- 3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 4) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub mikroinstalacja, mała instalacja lub instalacja odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW została zainstalowana przez instalatora niezgodnie z przepisami.

2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu.

Art. 142. Prezes UDT przedłuża ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat, jeżeli instalator:

- 1) spełnia warunki, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4;
- 2) ukończył, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenie przypominające;
- 3) zainstalował, poddał modernizacji lub utrzymuje w należytym stanie technicznym co najmniej pięć mikroinstalacji, małych instalacji lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW.

Art. 143. 1. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu składa się do Prezesa UDT w terminie 30 dni przed dniem upływu ważności certyfikatu.

2. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu zawiera dane określone w art. 138 ust. 1. Do wniosku dołącza się:

- 1) oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4;
- 2) zaświadczenie wydane przez akredytowanego organizatora szkoleń o ukończeniu, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenia przypominającego;
- 3) wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należyтым stanie technicznym co najmniej pięciu mikroinstalacji, małych instalacji lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW potwierdzających ciągłość jego pracy, zawierający w szczególności:
 - a) wskazanie miejsca lub miejsc zainstalowania instalacji,
 - b) opis mikroinstalacji, małej instalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, w szczególności jej rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną, z określeniem rodzaju wykonanych czynności;
- 4) oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte we wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu są kompletne i zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu instalatora i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

4. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom określonym w ust. 2, Prezes UDT wzywa instalatora do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 144. 1. Prezes UDT wydaje wtórnik certyfikatu na wniosek instalatora w przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu.

2. W przypadku odzyskania utraconego certyfikatu instalator, który uzyskał wtórnik certyfikatu, zwraca certyfikat Prezesowi UDT.

Art. 145. 1. Osoby będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby będące obywatelami innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą instalować mikroinstalacje, małe instalacje lub instalacje odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, jeżeli posiadają ważny:

- 1) certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji mikroinstalacji, małej instalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW nie później niż w terminie 30 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia instalacji, lub
- 2) certyfikat wydany na podstawie art. 139 ust. 2.

2. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera się:

- 1) dane, o których mowa w art. 138 ust. 1;
- 2) oświadczenie o ważności i możliwości stosowania w obrocie certyfikatu lub równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 1.

Art. 146. 1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 143 ust. 2 pkt 2, może być podmiot, który:

- 1) posiada system zarządzania szkoleniami;
- 2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń;
- 3) dysponuje kadrą posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia;
- 4) uzyskał akredytację Prezesa UDT w zakresie szkolenia odpowiedniego dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 136 ust. 2, zwaną dalej „akredytacją”.

2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej, zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń;
- 2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji osób prowadzących szkolenia oraz zapewnienia aktualizacji ich wiedzy;
- 3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności;
- 4) procedurę nadzoru nad:
 - a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych,
 - b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych;
- 5) zasady informowania o:
 - a) wysokości opłat za szkolenia oraz sposobie ich wnoszenia,
 - b) miejscu oraz czasie szkolenia,
 - c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia,
 - d) wyposażeniu dostarczonym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej, oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia.

Art. 147. 1. Prezes UDT udziela akredytacji na wniosek organizatora szkolenia.

2. Wniosek o udzielenie akredytacji zawiera:

- 1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia i adresu jego siedziby;
- 2)⁴³⁾ numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia, jeżeli został nadany;
- 3) określenie:
 - a) typu przeprowadzanych szkoleń,
 - b) rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie,
 - c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia;
- 4) podpis wnioskodawcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wnioskodawcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

3. Do wniosku o udzielenie akredytacji dołącza się:

- 1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 152,
- 2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 146 ust. 2 pkt 2–4,
- 3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia,
- 4) wykaz zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych,
- 5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych,
- 6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z ich danymi osobowymi oraz danymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej

– dla danego typu szkolenia i rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii.

4. Wniosek o udzielenie akredytacji może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

5. Wniosek o udzielenie akredytacji złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się:

- 1) kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo
- 2) podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 pkt 27 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 148. 1. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu organizatora szkolenia i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

2. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom ustalonym w art. 147, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 149. 1. Prezes UDT udziela akredytacji organizatorowi szkolenia albo zawiadamia o odmowie jej udzielenia, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie akredytacji.

2. Akredytacja jest ważna przez okres 5 lat od dnia jej udzielenia i podlega okresowej weryfikacji, co najmniej raz w okresie ważności udzielonej akredytacji.

Art. 150. Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, w przypadku gdy organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 146 ust. 1 pkt 1–3.

Art. 151. 1. Prezes UDT może ograniczyć zakres udzielonej akredytacji na wniosek akredytowanego organizatora szkoleń. Przepisy art. 147 ust. 1, 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

2. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację, w przypadku negatywnego wyniku okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 149 ust. 2.

Art. 152. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji, wzór wniosku o udzielenie akredytacji, wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia,
- 2) zakres programowy szkoleń podstawowych i przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i umiejętności odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 136 ust. 2, dla osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu,
- 3) wymagania kwalifikacyjne dla kandydata na członka Komisji, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz sposób i wysokość wynagrodzenia członków Komisji za przeprowadzenie egzaminu na instalatorów,
- 4) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania pytań egzaminacyjnych,
- 5) warunki i formę przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego oceny,
- 6) wzory wniosków o wydanie certyfikatu oraz o przedłużenie ważności certyfikatu, wzór graficzny certyfikatu i jego wtórnika oraz wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 145 ust. 1 pkt 1,
- 7) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 158 ust. 1, oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu

– biorąc pod uwagę zapewnienie bezstronnego i niezależnego przebiegu postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów danego rodzaju instalacji, zapewnienie odpowiednich kompetencji instalatorów mikroinstalacji, małych instalacji lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, a także odpowiedniego sposobu dokumentowania, ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej tych postępowań.

Art. 153. 1. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 143 ust. 2 pkt 2, jeżeli posiada ważną:

- 1) akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, i zgłosi Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia szkoleń nie później niż w terminie 60 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia szkoleń, lub
- 2) akredytację udzieloną na podstawie art. 149 ust. 1.

2. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń zawiera:

- 1) dane, o których mowa w art. 147 ust. 2;
- 2) oświadczenie o ważności akredytacji udzielonej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

3. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 2.

Art. 154. 1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej „Komitetem”, który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie certyfikacji i akredytacji.

2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji.

3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata od dnia powołania.

4. W skład Komitetu wchodzi proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej oraz ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje konsumenckie, pracodawców, gospodarcze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

5. Minister właściwy do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii.

7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego.

Art. 155. 1. W przypadku:

- 1) odmowy wydania certyfikatu,
- 2) cofnięcia certyfikatu,
- 3) odmowy przedłużenia ważności certyfikatu,
- 4) odmowy udzielenia akredytacji,
- 5) cofnięcia akredytacji

– przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie wnosi się do Komitetu, za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji.

3. Komitet rozpatruje odwołania w składzie co najmniej trzyosobowym, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wniesienia odwołania.

4. Nadanie odwołania w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 oraz z 2018 r. poz. 106, 138 i 650) lub złożenie go w polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu.

Art. 156. 1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 155 ust. 1, Komitet:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania albo
- 2) oddala odwołanie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, którą wnosi się za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji.

Art. 157. 1. Opłaty pobiera się za:

- 1) przeprowadzenie egzaminu – w wysokości, obowiązującej w dniu ogłoszenia terminu egzaminu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 20% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) wydanie certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wydanie certyfikatu, nie wyższej niż 5% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1;
- 3) przedłużenie ważności certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 10% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1;

- 4) wydanie wtórnika certyfikatu, wynoszącą 50 złotych za każdy wydany wtórnik;
- 5) udzielanie akredytacji – w wysokości obowiązującej w dniu złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, wynoszącej 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1.

2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, a także sposób ich wnoszenia, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przeprowadzania egzaminów i kosztów wydawania certyfikatów oraz dokumentów potwierdzających udzielenie akredytacji.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, nie podlegają zwrotowi w przypadku odmowy:

- 1) wydania certyfikatu;
- 2) przedłużenia ważności certyfikatu;
- 3) udzielenia akredytacji.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego.

Art. 158. 1. Prezes UDT prowadzi w systemie teleinformatycznym rejestry:

- 1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników;
- 2) akredytowanych organizatorów szkoleń.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko instalatora;
- 2) datę i miejsce urodzenia instalatora;
- 3) numer PESEL – o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość instalatora;
- 4) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji;
- 5) numer zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia;
- 6) numer protokołu z przeprowadzonego egzaminu;
- 7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu lub jego wtórnika;
- 8) datę ważności i zakres certyfikatu;
- 9) miejsce pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora;
- 10) datę cofnięcia certyfikatu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2:

- 1) pkt 1, 7 i 8 – są jawne;
- 2) pkt 9 – są jawne w przypadku złożenia przez zainteresowanego oświadczenia o wyrażeniu zgody na ich ujawnienie, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2.

4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wpisuje się osoby, o których mowa w art. 145 ust. 1.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje dane, o których mowa w art. 147 ust. 2, oraz datę ważności i zakres akredytacji.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jawny.

7. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 153 ust. 1.

Art. 159. 1.⁴⁴⁾ Prezes UDT administruje i przetwarza dane zawarte w rejestrach, o których mowa w art. 158 ust. 1, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 144 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. poz. 1000), która weszła w życie z dniem 25 maja 2018 r.

2. Prezes UDT usuwa z rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1:

- 1) pkt 1, dane dotyczące instalatora, po upływie 5 lat od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia certyfikatu;
- 2) pkt 2, dane organizatora szkoleń, po upływie 3 miesięcy od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia akredytacji.

Art. 160. Prezes UDT przechowuje przez okres 5 lat dokumentację dotyczącą postępowania w sprawie wydania certyfikatów lub ich wtórników oraz udzielenia akredytacji.

Rozdział 8

Zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów inwestycyjnych

Art. 161. 1. Współpraca międzynarodowa w zakresie odnawialnych źródeł energii polega na przekazaniu w danym roku określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii między Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwana dalej „transferem statystycznym”.

2. Transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej albo na podstawie umowy cywilnoprawnej.

3. W umowach, o których mowa w ust. 2, określa się w szczególności:

- 1) ilość przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) cenę energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1;
- 3) sposób prowadzenia rozliczeń za energię elektryczną, o której mowa w pkt 1;
- 4) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
- 5) zobowiązanie obydwu stron umowy do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, w szczególności o ilości i cenie tej energii.

4. Strony umów, o których mowa w ust. 2, przekazują Komisji Europejskiej informację o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku, w którym dokonano transferu statystycznego.

5. W przypadku nieosiągnięcia przez Rzeczpospolitą Polską krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1, w poprzednim roku kalendarzowym, nie dokonuje się transferów statystycznych z Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Zawarcie umowy cywilnoprawnej wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.

7. Umowę cywilnoprawną przekazuje się Radzie Ministrów do wiadomości, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia.

Art. 162. Minister właściwy do spraw energii przesyła Komisji Europejskiej informacje dotyczące transferu statystycznego, który może zostać uwzględniony w realizacji krajowego celu określonego w art. 126 ust. 2 pkt 1, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 161 ust. 2.

Art. 163. 1. Transfer statystyczny nie ma wpływu na osiągnięcie krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1.

2. Warunkiem osiągnięcia krajowego celu wynikającego z krajowego planu działania jest realizacja zobowiązania stron umowy, o której mowa w art. 161 ust. 2, do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym.

3. W przypadku przekazania określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w formie transferu statystycznego, należy:

- 1) przekazaną ilość określonej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronom umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, odjąć od określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu;
- 2) przyjętą określoną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dodać do określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu.

Art. 164. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., może przystąpić na warunkach określonych w umowie zawieranej z innymi podmiotami z państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, do realizacji wspólnego projektu energetycznego, dotyczącego energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „wspólnym projektem energetycznym”.

2. Wspólnym projektem energetycznym jest w szczególności budowa nowej instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizacja istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii, dokonana po dniu 25 czerwca 2009 r., oraz z której wytworzona określona ilość energii elektrycznej będzie zaliczana do krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, które przystąpiło do wspólnego projektu energetycznego, informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw energii o każdym zrealizowanym etapie wspólnego projektu energetycznego.

4. Zakres współfinansowania wspólnego projektu energetycznego, termin jego realizacji oraz obowiązki stron określi umowa, o której mowa w ust. 1.

Art. 165. 1. Minister właściwy do spraw energii, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa wyraża, w drodze decyzji, zgodę na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 164 ust. 1, do wspólnego projektu energetycznego.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstw energetycznych, które zamierzają realizować wspólny projekt energetyczny;
- 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego dotyczy wspólny projekt energetyczny;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 4) określenie okresu, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego;
- 5) zasady korzystania z instalacji odnawialnego źródła energii z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

4. Minister właściwy do spraw energii, wyrażając zgodę, o której mowa w ust. 1, określi udział lub ilość energii elektrycznej, która będzie zaliczona do krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1.

5. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej informację zawierającą:

- 1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty będą uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym;
- 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego ma dotyczyć wspólny projekt energetyczny;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 4) okres, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. W przypadku konieczności zmiany wspólnego projektu energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało zgodę, o której mowa w ust. 1, występuje do ministra właściwego do spraw energii z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego.

7. Do wyrażenia zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 166. Minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej oraz państwu członkowskiemu, z którym jest realizowany wspólny projekt energetyczny, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym realizacji wspólnego projektu energetycznego, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacji odnawialnego źródła energii objętej wspólnym projektem energetycznym:

- 1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub
- 2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r.

– jeżeli energia elektryczna zostanie zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 167. 1. Minister właściwy do spraw energii, realizując zobowiązania międzynarodowe, może uwzględnić w krajowym celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1, energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej na terenie państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w przypadku, gdy energia elektryczna:

- 1) wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła zostanie zużyta na obszarze Unii Europejskiej;
- 2) zostanie zużyta na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem że:
 - a) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń jest przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez właściwych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, o ile ma to zastosowanie, w każdym kraju trzecim tranzytu,
 - b) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń została zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego,
 - c) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii odnoszą się do tego samego okresu, o którym mowa w pkt 3;
- 3) jest wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w tej części instalacji odnawialnego źródła energii, którą zmodernizowano po tym dniu;
- 4) nie była objęta instrumentami wspierającymi wytwarzanie tej energii w ramach systemu wsparcia obowiązującego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem pomocy inwestycyjnej przyznanej dla tej instalacji odnawialnego źródła energii.

2. Minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej raport, w którym określa ilość energii elektrycznej wytworzonej w danym roku kalendarzowym oraz ilość energii elektrycznej zaliczanej do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, za który raport jest sporządzony.

Rozdział 9

Kary pieniężne

Art. 168. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w terminie określonym w art. 67 ust. 2 oraz na zasadach określonych w art. 47 albo nie uiszcza opłaty zastępczej, w terminie określonym w art. 68 ust. 2;
- 2) nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1;
- 3) nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 42 ust. 1;
- 4) nie dokonuje zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 92 ust. 1;
- 5) przedkłada Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa odpowiednio w art. 45 ust. 1 oraz w art. 49 ust. 1, zawierający dane, informacje lub oświadczenia niezgodne ze stanem faktycznym;
- 6) nie przestrzega obowiązku zakupu ciepła, o którym mowa w art. 116 ust. 1;
- 6a) będąc sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, nie dokonuje rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1;
- 7) nie przestrzega obowiązku odbioru biogazu lub biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 118;
- 8) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 64 ust. 3;
- 9) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 2 lub 6;
- 10) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 2;
- 11) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;
- 12) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 5 ust. 1 lub 2, albo w art. 12 ust. 1, lub podaje nieprawdziwe informacje;

- 13) nie przekazuje towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1, lub przekazuje deklarację niezgodną ze stanem faktycznym;
- 14) wytwarza energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji bez wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, o którym mowa w art. 7, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;
- 15) nie wytworzył energii, o której mowa w art. 72, w ilości większej lub równej 85% ilości określonej w ofercie wytwórcy, który wygrał aukcję, w okresach rozliczeniowych wskazanych w art. 83 ust. 2;
- 16) nie przekazuje w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 83 ust. 1, lub podaje nieprawdziwą informację;
- 17) utrudnia przeprowadzenie kontroli wykonywanej przez Prezesa URE;
- 18) nie przekazuje w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 44 ust. 15, lub podaje nieprawdziwą informację;
- 19) (uchylony)
- 20) wytwarza biogaz rolniczy w instalacji odnawialnego źródła energii lub wytwarza energię elektryczną z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja bez wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;
- 21) wytwarza biopłynny lub wytwarza energię elektryczną wyłącznie z biopłynów bez wpisu do rejestru wytwórców biopłynów, o którym mowa w art. 34 ust. 1, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;
- 22) nie przekazuje w terminie Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdania, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w art. 25 pkt 6 lub w art. 35 ust. 1 pkt 6, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;
- 23) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 20 ust. 1 lub 2, w art. 21 ust. 1 lub 2, w art. 24 ust. 3 pkt 2 albo w art. 28 ust. 1, lub podaje nieprawdziwe informacje;
- 24) utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 33, lub kontroli wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biopłynów, o której mowa w art. 34 ust. 1.

Art. 169. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 168:

- 1)⁴⁵⁾ pkt 1–18, wymierza Prezes URE,
- 2) pkt 20–24, wymierza Dyrektor Generalny KOWR

– w drodze decyzji.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

4. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

5. Do postępowania przed Dyrektorem Generalnym KOWR stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego. Organem wyższego stopnia w stosunku do Dyrektora Generalnego KOWR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 170. 1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 1–5 i 10 nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością gospodarczą wykonywaną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności wykonywanej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

⁴⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 89 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 36.

2. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 1 i 3 nie może być niższa niż:

- 1) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_o = 1,3 \times (O_z - O_{zz}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_o – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,
 O_z – opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 56, wyrażoną w złotych,
 O_{zz} – uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych;

- 2) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_{oz} = C_c \times (E_{oo} - E_{zo}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_{oz} – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,
 C_c – średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym ogłoszoną przez Prezesa URE, na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, wyrażoną w złotych za 1 MWh,
 E_{oo} – ilość oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh,
 E_{zo} – ilość zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w danym roku, wyrażoną w MWh.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 6–8 nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością gospodarczą wykonywaną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z wykonywanej działalności koncesjonowanej albo działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168:

- 1) pkt 9, 11, 14, 16 i 17, wynosi 10 000 zł;
2)⁴⁶⁾ pkt 12 i 18, wynosi 1000 zł.

5. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w art. 168 pkt 13, nie może być niższa niż wysokość opłaty zastępczej nieuiszczonej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski, obliczonej według wzoru, o którym mowa w art. 56, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1.

6. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w art. 168 pkt 15, oblicza się według wzoru:

$$K_o = 0,5 \times [C_A \times (E_{OA} - E_{WA})],$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_o – wysokość kary pieniężnej wyrażoną w złotych,
 C_A – cenę zakupu wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w złotych za 1 MWh, o której mowa w art. 79 ust. 2,
 E_{OA} – ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaką wytwórca zobowiązał się wytworzyć po zakończeniu aukcji, w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażoną w MWh,
 E_{WA} – ilość wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażoną w MWh.

7. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168:

- 1) pkt 20, 21 i 24 – wynosi 10 000 złotych;
2) pkt 22 i 23 – wynosi 1000 złotych.

⁴⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 89 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 36.

Art. 171. Organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przekazują ministrowi właściwemu do spraw energii sprawozdanie zawierające informacje o liczbie i wysokości wymierzonych kar pieniężnych za rok poprzedni.

Art. 172.⁴⁷⁾ W przypadku nałożenia na przedsiębiorstwo energetyczne kary pieniężnej, określonej w art. 168 pkt 1–18, Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia.

Art. 173. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary w przypadku, gdy przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 2, wykonało w niepełnym zakresie obowiązek określony w art. 52 ust. 1, przyjmując do określenia podstawy wysokości tego obowiązku oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, zawierające nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane.

Art. 174. 1. Ustalając wysokość kary pieniężnej, organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, uwzględnia zakres naruszeń, powtarzalność naruszeń lub korzyści finansowe możliwe do uzyskania z tytułu naruszenia.

2. Organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, mogą odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, zanim organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, powzięły o tym wiadomość.

Art. 175. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 168 oraz w art. 172, uiszcza się na rachunek bankowy wskazany w decyzji o wymierzeniu kary w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE albo decyzja Dyrektora Generalnego KOWR o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 168 oraz w art. 172, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

Art. 176. Kary pieniężne, o których mowa w art. 168 oraz w art. 172, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 177. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 15, z późn. zm.).

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 178–184. (pominięte)

Rozdział 11

Przepisy przejściowe

Art. 185. Od dnia wejścia w życie rozdziału 4 stawka netto opłaty, o której mowa w art. 95 ust. 1, wynosi 2,51 złotych za 1 MWh i obowiązuje do końca roku kalendarzowego, w którym rozdział 4 wszedł w życie.

Art. 186. 1. Świadcstwa pochodzenia i świadctwa pochodzenia biogazu rolniczego wydane przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 zachowują ważność.

2. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 i 8 ustawy zmienianej w art. 179, za okres przed dniem wejścia w życie art. 179 pkt 5, oraz w zakresie kar pieniężnych za nieprzestrzeganie tego obowiązku w tym okresie stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. W sprawach związanych z wydaniem świadctw pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, stosuje się przepisy dotychczasowe oraz art. 9e¹ ustawy zmienianej w art. 179 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Do spraw o wydanie świadctwa pochodzenia i świadctwa pochodzenia biogazu rolniczego, dla energii elektrycznej i biogazu rolniczego wytworzonych przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, wszczętych na podstawie wniosków złożonych po dniu wejścia w życie rozdziału 4, stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Z dniem wejścia w życie rozdziału 4 niniejszej ustawy, rejestr świadctw pochodzenia lub świadctw pochodzenia biogazu, prowadzony na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 179, staje się odpowiednio rejestrem świadctw pochodzenia lub świadctw pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 64 niniejszej ustawy.

⁴⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 89 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 36.

6. Prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu wydanych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 179, stają się odpowiednio prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w art. 63 niniejszej ustawy.

7. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 188 i art. 188a, stosuje się przepisy dotychczasowe. W zakresie kar pieniężnych za niewykonanie tych obowiązków stosuje się odpowiednio przepisy określone w rozdziale 9 niniejszej ustawy.

Art. 187. Przepisy dotyczące obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się w terminie do dnia 30 czerwca 2019 r.

Art. 188. 1. Za 2015 r. odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2 pkt 1–5, w zakresie określonym w ust. 17, są obowiązani:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub
- 2) uiścić opłatę zastępczą, obliczoną w sposób określony w ust. 16
– do dnia 30 czerwca 2016 r.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

- 1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 4;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
- 3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 4) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu przepisów ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Przez odbiorcę przemysłowego rozumie się odbiorcę końcowego:

- 1) którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność określona w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczona następującymi kodami: 0510; 0729; 0811; 0891; 0893; 0899; 1032; 1039; 1041; 1062; 1104; 1106; 1310; 1320; 1394; 1395; 1411; 1610; 1621; 1711; 1712; 1722; 1920; 2012; 2013; 2014; 2015; 2016; 2017; 2060; 2110; 2221; 2222; 2311; 2312; 2313; 2314; 2319; 2320; 2331; 2342; 2343; 2349; 2399; 2410; 2420; 2431; 2432; 2434; 2441; 2442; 2443; 2444; 2445; 2446; 2720; 3299; 2011; 2332; 2351; 2352; 2451; 2452; 2453; 2454; 2611; 2680; 3832;
- 2) dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wynosi nie mniej niż 3%.

4. Do wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 niniejszej ustawy odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające:

- 1) wykonywanie działalności gospodarczej oznaczonej kodami Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o których mowa w ust. 3,
- 2) ilość zużytej energii elektrycznej oraz ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1,
- 3) wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej

– wraz z opinią biegłego rewidenta potwierdzającą prawidłowość wyliczenia wartości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej.

5. W terminie 21 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 niniejszej ustawy Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, wraz z informacją, o której mowa w ust. 6, i ogłasza je w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.

6. Informacja zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby odbiorcy przemysłowego;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP);
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, wyrażonej w procentach;
- 4) wskazanie, czy dany odbiorca przemysłowy jest odbiorcą przemysłowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

7. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, i dla których wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wyniosła:

- 1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% – wykonywany jest w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej przez odbiorcę przemysłowego na własny użytek w 2015 r.;
- 2) powyżej 20% i nie więcej niż 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w 2015 r.;
- 3) powyżej 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 15% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w 2015 r.

8. Przez współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 4 i 7, rozumie się stosunek kosztów energii elektrycznej zużytej na własny użytek do wartości dodanej brutto obliczanej jako średnia arytmetyczna z lat 2012–2014.

9. W przypadku, gdy działalność gospodarcza jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, wartość dodaną brutto, o której mowa w ust. 8, oblicza się jako średnią arytmetyczną z okresu wykonywania tej działalności.

10. Współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 8, oznaczony symbolem „ E_i ” oblicza się jako iloraz kwalifikowanych kosztów energii elektrycznej „ C ” i jednostkowej wartości dodanej brutto „ GVA ” według wzoru:

$$E_i = C/GVA \times 100\%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C – kwalifikowane koszty energii elektrycznej [w zł],

GVA – jednostkowa wartość dodana brutto [w zł].

11. Kwalifikowane koszty energii elektrycznej, o których mowa w ust. 10, oznaczone symbolem „ C ”, oblicza się jako średnią arytmetyczną poniesionych kosztów energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne w latach 2012–2014; poniesione koszty energii elektrycznej uwzględniają wszystkie składowe koszty energii elektrycznej oraz opłaty wynikające z realizacji usługi dystrybucji i przesyłu energii elektrycznej.

12. Jednostkową wartość dodaną brutto, o której mowa w ust. 10, oznaczoną symbolem „ GVA ”, oblicza się jako średnią arytmetyczną z lat 2012–2014 według następujących zasad:

- 1) dla jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w wariantcie porównawczym jako przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne i pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 2) dla jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w wariantcie kalkulacyjnym jako przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów pomniejszone o koszty sprzedanych produktów, towarów i materiałów, koszty sprzedaży oraz koszty ogólnego zarządu po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne i pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 3) dla jednostek sporządzających sprawozdania finansowe jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości jako przychody ze sprzedaży powiększone o pozostałe przychody operacyjne, pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji oraz kosztów świadczeń pracowniczych (w tym kosztów wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych) oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 4) dla jednostek niesporządzających sprawozdań finansowych jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

13. Opinia biegłego rewidenta, o której mowa w ust. 4, obejmuje poświadczenie poprawności wyliczenia średniej arytmetycznej poniesionych kosztów energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne w latach 2012–2014, oznaczonej symbolem „C”, o której mowa w ust. 11, oraz jednostkowej wartości dodanej brutto, oznaczonej symbolem „GVA”, o której mowa w ust. 12.

14. Odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany do dnia 31 sierpnia 2016 r., przekazać Prezesowi URE:

- 1) informację o:
 - a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,
 - b) spełnianiu warunków, o których mowa w ust. 7,
 - c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 – w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;
- 2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

 - 1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 188 ust. 14 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 188 ust. 7 ustawy, o której mowa w pkt 1.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

15. Odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 14, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 7, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, oraz w art. 96 ust. 2, w latach 2016–2020.

16. Oplatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,
- Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,
- Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w danym roku,
- Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.

17. Obowiązek za 2015 r., o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w ust. 2, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w:

- 1) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, albo
- 2) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- 3) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- 4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– za ten rok wynosi 14%.

18. Do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 173 niniejszej ustawy oraz art. 9a ust. 7–9 i 15 ustawy zmienianej w art. 179 stosuje się odpowiednio.

19. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem biogazu rolniczego wystąpiło lub wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w art. 9o ust. 3 tej ustawy.

20. Podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu w 2015 r. jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy zmienianej w art. 179.

21. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 20, uznaje się za spełniony, jeżeli podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu zakupił całą oferowaną mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, przyłączonych do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej elektroenergetycznej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy.

22. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło w 2015 r. jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

23. Obowiązek, o którym mowa w ust. 22, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacjach odnawialnych źródeł energii, zakupiono w ilości:

- 1) w jakiej je oferowano lub
- 2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

24. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 22, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

Art. 188a. 1. Za pierwsze półrocze 2016 r. odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w ust. 7, są obowiązani:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub
 - 2) uiścić opłatę zastępczą, obliczoną w sposób określony w ust. 6
- do dnia 30 czerwca 2017 r.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

- 1) odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 188 ust. 3, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
- 3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;

- 4) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu przepisów ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, i dla których wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 188 ust. 8, wyniosła:

- 1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% – wykonywany jest w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej przez odbiorcę przemysłowego na własny użytek w pierwszym półroczu 2016 r.;
- 2) powyżej 20% i nie więcej niż 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w pierwszym półroczu 2016 r.;
- 3) powyżej 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 15% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w pierwszym półroczu 2016 r.

4. Odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, jest obowiązany do dnia 31 sierpnia 2017 r., przekazać Prezesowi URE:

- 1) informację o:
 - a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,
 - b) spełnianiu warunków, o których mowa w ust. 3,
 - c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 – w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;
- 2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 188a ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 188a ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1.”;
- klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 4, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 3, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, oraz w art. 96 ust. 2, w latach 2017–2021.

6. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,

Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w pierwszym półroczu 2016 r.,

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w ust. 2, przedstawił do umorzenia za pierwsze półrocze 2016 r.

7. Obowiązek za pierwsze półrocze 2016 r., o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w ust. 2, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w:

- 1) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, albo
- 2) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- 3) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- 4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– za pierwsze półrocze roku 2016 wynosi 15%.

8. Do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 173 niniejszej ustawy oraz art. 9a ust. 7–9 i 15 ustawy zmienianej w art. 179 stosuje się odpowiednio.

9. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem biogazu rolniczego wystąpiło lub wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w art. 9o ust. 3 tej ustawy.

10. Podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu w pierwszym półroczu 2016 r. jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy zmienianej w art. 179.

11. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 10, uznaje się za spełniony, jeżeli podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu zakupił całą oferowaną mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, przyłączonych do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej elektroenergetycznej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy.

12. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło w pierwszym półroczu 2016 r. jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

13. Obowiązek, o którym mowa w ust. 12, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacjach odnawialnych źródeł energii, zakupiono w ilości:

- 1) w jakiej je oferowano lub
- 2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem, że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

14. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 12, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

Art. 188b. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło do dnia 31 sierpnia 2016 r. jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacjach odnawialnych źródeł energii, zakupiono w ilości:

- 1) w jakiej je oferowano lub
- 2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem, że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

3. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

Art. 189. 1. Do wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w 2015 r. odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie, o którym mowa w art. 9a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 179, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 niniejszej ustawy.

2. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców, o których mowa w ust. 1, i ogłasza go w terminie 35 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 niniejszej ustawy.

Art. 190. 1. W 2015 r. obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:

- 1) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
- 2) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- 3) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- 4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– wynosi 14%.

2. Za drugie półrocze 2016 r. obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z:

- 1) biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 lub innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii lub uiszczonej opłaty zastępczej w:
 - a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
 - b) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

- c) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
 - d) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
- w drugim półroczu 2016 r. wynosi 14,35%;
- 2) biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej w:
- a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
 - b) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - c) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
 - d) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
- w drugim półroczu 2016 r. wynosi 0,65%.

3. Opłatę zastępczą za drugie półrocze 2016 r. oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu) + Ozj \times (Eb - Es)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,

Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii w drugim półroczu 2016 r.,

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia za drugie półrocze 2016 r.,

Eb – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w drugim półroczu 2016 r.,

Es – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia za drugie półrocze 2016 r.

Art. 191. 1. Umowy o przyłączenie do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie których nie zrealizowano przyłączenia do sieci do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, należy dostosować do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Niedostosowanie umów, o którym mowa w zdaniu pierwszym, do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowi podstawę prawną do wypowiedzenia tych umów z upływem tego terminu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przewidywany termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii nie może być dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – 72 miesiące, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że umowa o przyłączenie przewidywała krótszy termin.

Art. 192. 1. Podmiot, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zawarł z przedsiębiorstwem energetycznym umowę o przyłączenie do sieci, o której mowa w art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 179, i określony w umowie termin dostarczenia po raz pierwszy energii elektrycznej, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii jest dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – jest dłuższy niż 72 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przedkłada temu przedsiębiorstwu energetycznemu aktualizację harmonogramu przyłączenia, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Uchybienie temu terminowi zwalnia przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązku dostosowania harmonogramu przyłączenia do wymagań niniejszej ustawy.

2. W przypadku gdy z powodu niedostosowania harmonogramu realizacji umowy o przyłączenie do sieci do wymagań określonych w niniejszej ustawie, nastąpi wypowiedzenie umowy, strona umowy jest zobowiązana do zapłaty na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, opłaty w wysokości poniesionych przez to przedsiębiorstwo nakładów na budowę przyłącza, w tym nakładów na rozbudowę sieci elektroenergetycznej związanej z przyłączeniem instalacji, o której mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179, oraz zobowiązań tego przedsiębiorstwa energetycznego wobec osób trzecich związanych z wygaśnięciem umowy o przyłączenie instalacji do sieci elektroenergetycznej. Jeżeli koszty poniesione przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej są niższe od dokonanej wpłaty tytułem opłaty za przyłączenie do sieci, przedsiębiorstwo to niezwłocznie zwraca różnicę.

Art. 193. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 179 pkt 5, dotyczących świadectw pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 179, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 194. Do dnia 31 grudnia 2020 r. dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 44 ust. 8, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, przysługuje świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5.

Art. 194a. Na potrzeby ustalenia średniej rocznej, o której mowa w art. 44 ust. 8 pkt 2, uwzględnia się ilość energii elektrycznej wytworzonej w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia wejścia w życie rozdziału 4.

Art. 195. Prezes URE po raz pierwszy ogłosi średnie ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy zmienianej w art. 179, w terminie do dnia 30 września 2015 r.

Art. 196. Do dnia rozpoczęcia przez sprzedawcę zobowiązanego zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 40 ust. 7, podmiotem obowiązany do zakupu energii elektrycznej, o której mowa w niniejszej ustawie, jest sprzedawca z urzędu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 179.

Art. 197. Do gwarancji pochodzenia wydanych lub uznanych przez Prezesa URE na podstawie ustawy zmienianej w art. 179 przepisy dotyczące rozdzielania gwarancji pochodzenia, o których mowa w art. 122 ust. 9–14, stosuje się odpowiednio.

Art. 198. W przypadku gwarancji pochodzenia wydanych lub uznanych przez Prezesa URE na podstawie ustawy zmienianej w art. 179, podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, wydaje podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1, dokument potwierdzający przysługujące temu podmiotowi gwarancje pochodzenia w celu potwierdzenia odbiorcy końcowemu, iż określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzona do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej została wytworzona w odnawialnym źródle energii wskazanym w tych gwarancjach pochodzenia.

Art. 199. 1. Odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, po raz pierwszy w terminie do dnia 30 listopada 2015 r.

2. Prezes URE sporządza wykaz wraz z informacją, o których mowa w art. 52 ust. 4 i 5, i ogłasza je w Biuletynie Informacji Publicznej URE po raz pierwszy w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 200. 1. Koncesje na wytwarzanie energii elektrycznej udzielone przez Prezesa URE wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Postępowania o udzielenie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 201. 1. Wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, wpisuje się z urzędu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, zgodnie z zakresem koncesji.

2. Do dnia doręczenia wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, zachowuje moc koncesja wydana na podstawie ustawy zmienianej w art. 179.

3. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, może wezwać wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, do uzupełnienia danych objętych zakresem wpisu, w terminie 60 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wydaje decyzję o wykreśleniu wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, z rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7.

5. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, potwierdza dokonanie wpisu do rejestru przez wydanie zaświadczenia, nie później niż w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 202. 1. Wytwórcy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wytwarzają energię elektryczną wyłącznie z biopłynów na podstawie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej wydanej na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożą wnioski o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 34 ust. 1.

2. Koncesje, o których mowa w ust. 1, wygasają:

- 1) z dniem wpisu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 34 ust. 1;
- 2) po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 203. Wnioski o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, złożone przez wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji lub wyłącznie z biopłynów, dla której przepisy ustawy zmienianej w art. 179 nie przewidują obowiązku uzyskania koncesji, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa odpowiednio w art. 7 oraz w art. 34.

Art. 204. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, staje się rejestrem działalności regulowanej, o którym mowa w art. 23.

2. Podmioty wpisane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, z wyłączeniem podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru działalności regulowanej, uznaje się za wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23.

Art. 205. 1. Wnioski o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 23.

2. Postępowania w sprawach o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 23 tej ustawy, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 206. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 9a ust. 9 i 11 ustawy zmienianej w art. 179 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 60–62, nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4;
- 2) art. 9a ust. 10 ustawy zmienianej w art. 179 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ust. 16 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5;
- 3) art. 20v oraz art. 20za ustawy zmienianej w art. 179 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 152 oraz art. 157, nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 4) art. 20f ustawy zmienianej w art. 179 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 129 ust. 3, nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 207. Opłaty zastępcze, o których mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 i ust. 8 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, oraz kary pieniężne wymierzone na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1a tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, uiszczone na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po dniu wejścia w życie art. 182 pkt 1 lit. a, oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 28–30 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, przekazane po dniu wejścia w życie art. 182 pkt 1 lit. a, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 5 ustawy zmienianej w art. 182.

Art. 208. 1. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość współczynnika korygującego, o którym mowa w art. 44 ust. 10, w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, w terminie do dnia 31 maja 2015 r.

Art. 209. 1. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, jaka powinna zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji w następnym roku kalendarzowym, w terminie do dnia 15 czerwca 2015 r.

2. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, cenę referencyjną, o której mowa w art. 77 ust. 1, w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 210. Prezes URE po raz pierwszy ogłosi aukcje, o której mowa w art. 73, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie rozdziału 4.

Art. 211. Zbiorczy raport roczny, o którym mowa w art. 17 ust. 1, Prezes URE po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 212. Zbiorcze raporty roczne, o których mowa w art. 32 ust. 1 oraz w art. 35 ust. 2, Dyrektor Generalny KOWR po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Prezesowi URE za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 213. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 6 ust. 3, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego po raz pierwszy przekazuje Prezesowi URE za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 214. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 22 ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego po raz pierwszy przekazują Prezesowi Agencji Rynku Rolnego za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 215. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji po raz pierwszy przekazuje Prezesowi URE za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 216. Sprawozdania kwartalne, o których mowa w art. 25 pkt 6 lub w art. 35 ust. 1 pkt 6, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego lub wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biopłynów po raz pierwszy przekazują Prezesowi Agencji Rynku Rolnego za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 217. 1. Rada Ministrów dokonuje przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedkłada Sejmowi informację o skutkach jej obowiązywania wraz z propozycjami zmian nie rzadziej niż raz na 3 lata.

2. Pierwszego przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedłożenia Sejmowi informacji o skutkach jej obowiązywania wraz z propozycjami zmian Rada Ministrów dokona nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 218. 1. Minister właściwy do spraw energii w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów art. 106–115, dokonuje czynności prawnych oraz faktycznych zmierzających do:

- 1) zawiązania Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w tym podpisania statutu tej spółki;
- 2) wniesienia przez akcjonariusza wkładów na pokrycie całego kapitału zakładowego Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., z uwzględnieniem art. 309 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 3) ustanowienia zarządu i rady nadzorczej Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

2. Finansowanie działań, o których mowa w ust. 1, odbywa się w ramach limitu wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., o którym mowa w art. 221 ust. 1.

Art. 219. 1. Przez osobę, o której mowa w art. 9v ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, rozumie się wytwórców, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz w art. 19 ust. 1.

2. Do dnia 31 grudnia 2015 r. art. 9v ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji.

Rozdział 12

Przepisy końcowe

Art. 220. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

- 1) 2015 r. – 5 291 183 zł;
- 2) 2016 r. – 4 189 920 zł;
- 3) 2017 r. – 4 833 324 zł;
- 4) 2018 r. – 5 073 324 zł;
- 5) 2019 r. – 4 833 324 zł;
- 6) 2020 r. – 4 833 324 zł;
- 7) 2021 r. – 100 000 zł;
- 8) 2022 r. – 100 000 zł;
- 9) 2023 r. – 100 000 zł;
- 10) 2024 r. – 100 000 zł.

2. Prezes URE monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 221. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. wynosi w:

- 1) 2015 r. – 274 000 zł;
- 2) latach 2016–2025 – 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw energii monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 222. Przepisy art. 9e i art. 9e¹ ustawy zmienianej w art. 179 tracą moc z dniem 1 lipca 2016 r.

Art. 223. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia⁴⁸⁾, z wyjątkiem:

- 1) rozdziału 4, art. 130, art. 178, art. 179 pkt 11 w zakresie uchylenia art. 9o, pkt 13 w zakresie uchylenia art. 9v, pkt 20, 21 i 29 oraz art. 182 pkt 1 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r., z wyjątkiem:
 - a) art. 75, art. 76 oraz art. 78 ust. 7–11, które wchodzi w życie z dniem 1 maja 2015 r.,
 - b) art. 106–115, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2015 r.,
 - c) art. 41 ust. 14 i 19, art. 53 ust. 4, art. 72, art. 73 ust. 7 oraz art. 77 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.;
- 2) art. 179 pkt 5 i 7–10, art. 188, art. 189 oraz art. 206, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

⁴⁸⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 3 kwietnia 2015 r.